

KERK IN BALLINGSCHAP

De Valse Profeet vestigt zich in Rome

Er zijn drie kerken: de strijdende kerk der 'heiligen' hier op aarde en van hen die ontslapen zijn (Ef. 6:12); dan is er de lijdende kerk (in het Vagevuur); en tenslotte zal er ooit de zegepralende kerk zijn. Met dat laatste wordt de kerk van de ontslapen zielen bedoeld van de grote schare uit alle natie, en geslachten, en volken, en talen, staande voor Gods troon en voor het Lam dat geslacht werd van vóór de grondlegging der wereld. De schare is bekleed met lange witte gewaden die zijn gewassen in het bloed van het Lam. En zij dragen palmtakken in hun handen en roepen met luider stem: De zaligheid zij aan onze God, die op de troon zit, en aan het Lam. (cf. Op. 7:9-10, 14; 13:8)

De strijdende kerk krijgt het zwaar te verduren. De overwinning staat reeds bij voorbaat vast, want er staat geschreven: "Het Lam, dat midden voor de troon staat, zal hen hoeden en naar de waterbronnen van het leven brengen. En God zal al hun tranen afwissen." Nóg zucht de wereld onder het meedogenloze regime van de demonische machten daarin gesteund door de wereldheersers dezer eeuw die zich door hun vuige beloftes hebben laten inpalmen, beloftes van rijkdom en macht.

Onze wereld wordt getekend door de fout van het eerste mensenpaar waardoor in kettingreactie alles ontregeld is geraakt. We mogen het paradijsverhaal ridiculiseren en ons vermaken over de domheid van hen die daarin geloven, maar de waarheid is dat wij mensen in een staat van imperfectie leven en lijden aan grauwe staar: door Adams ongehoorzaamheid zien wij Gods Waarheid als in een spiegel van duistere rede. (1 Kor. 13:12) Het is daarom dat ik spreek over kerk in ballingschap. Ik beperk mij in dit artikel tot dat aspect. Het past ook bij ons thema dat God zijn volk in stand houdt. Dit artikel had ook kunnen heten: 'Onder het gerafelde kleed gaat Christus schuil', want uiteindelijk zijn de Kerk en Christus één, hoe gehavend ook. Ik zou zelfs durven beweren: hoe méér de kerk verdrukt en geslagen des te inniger verbonden.

Fecit: Hubert Luns, juni 2013

1 – Gij zijt Petrus waarop Ik mijn Kerk bouw

De bekendste profetie over de vestiging van Gods Kerk op aarde is die van Mattheüs 16:18: "En Ik (Jezus) zeg je: jij bent Petros, op die rots (petra) ga Ik mijn (institutionele) Kerk bouwen, en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen." Deze uitspraak komt nadat Petrus, daartoe geïnspireerd door de Heilige Geest, had uitge-

sproken: “*Gij zijt de Messias, de Zoon van de levende God.*” Daarnaast is er de profetie uit de Thessalonicenzenbrief, ontleend aan de profeet Daniël, die hiermee in tegenspraak lijkt te zijn, hier in parafrase (2 Thes. 2:3-4): “*De Antichrist zal – voorafgaande aan Christus’ wederkomst – alles wat goddelijk en heilig is bestrijden en zich erboven verheffen, om zich in het Vaticaan als de Messias te laten inhuldigen.*” (er staat: om op de troon in Gods tempel plaats te nemen en zich als God zelf voor te doen.)

The Church’s One Foundation

Liedboek voor de Kerken 1973

Tekst: Samuel J. Stone (1839-1900)

Muziek: Samuel S. Wesley (1810-1876)

*De ware kerk des Heren,
in Hem alleen gegrond,
geschapen Hem ter ere,
de bruid van zijn verbond,
dankt aan zijn dood het leven.
Hij is haar Bruidegom.
Want God, zo staat geschreven,
zag naar zijn dienstmaagd om.*

*Door God bijeen vergaderd,
één volk dat Hem behoort,
als kindren van één Vader;
één doop, één Geest, één woord.
Zo offert allerwege
de kerk U lof en prijs.
Eén naam is aller zegen,
één brood is aller spijs.*

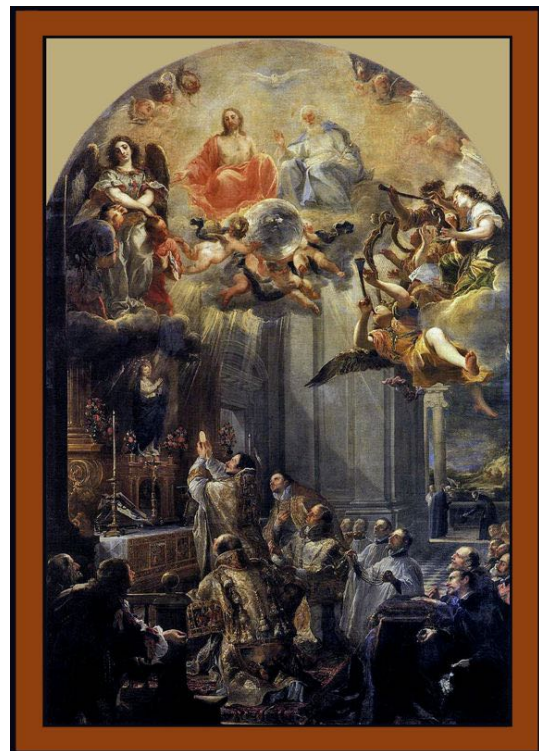
*Al heeft men haar geteisterd,
al wordt zij onderdrukt,
door dwalingen verbijsterd,
door strijd uiteengerukt,
de stem der martelaren
roept uit: o Heer, hoe lang?
De nacht is vol gevaren,
de morgen vol gezang.*

*In 't woeden aller tijden
is nooit het lied verstomd,
Gods hoede zal ons leiden,
de volle vrede komt!
Geloven wordt aanschouwen,
als uit de hemel daalt
de bruid, de hoge vrouwe,
de kerk die zegepraalt.*

*Met God zijn wij verbonden,
met Vader, Zoon en Geest,
met alwie overwonnen,
alwie zijn trouw geweest.
Bewijs ons uw genade,
dan zingen wij bevrijd
de glorie van uw daden,
in tijd en eeuwigheid*

Door wie anders zal hij worden ingehuldigd dan door de dan zittende paus alias de Valse Profeet? Maria Divine Mercy (MDM) / Maria van de Goddelijke Barmhartigheid zegt in haar boodschap van 29 oktober 2013: *“De Kerk van mijn Zoon zal worden vervolgd, vernietigd, ontwijd – totdat het tenslotte de troon krijgt waarop de Antichrist zal gaan zitten. Van die plaats is het dat hij, de Antichrist, zal verklaren dat hij de Christus is en dat de wereld door hem zal worden gered.”* Dit past ook bij de boodschap van de gezegende Moeder Maria, de Moeder Gods, die in 1846 aan de twee herdertjes van La Salette in Frankrijk verscheen. Daarin zegt zij: *“Rome zal het geloof verliezen en de zetel van de Antichrist worden.”* De ware Kerk zijn alle Christenen in Jezus, want Christus is het hoofd. Vergeet niet dat een legitieme paus ‘plaatsvervanger’ is van Christus. Bij het terugtreden van Paus Benedictus zijn de sleutels van de uitvoerende macht aan Christus teruggegeven en daarom zijn we nu in de tijd van Gods handelend optreden beland.

De Roomse Kerk heeft op grond van het gezegde uit het Evangelie van Mattheüs altijd volgehouden dat zij onwankelbaar is en dat zij daarom gehoorzaamd moet worden, een positie die des te gemakkelijker was omdat zij het Duizendjarig Vrederijk niet in een eventueel verre toekomst zag, maar reeds door haar zelf volbracht, of anderzijds vond zij dat dat rijk diende te worden bekeken op een symbolisch toneel in het literaire genre van de Utopia van Thomas More. Het *“Uw koninkrijk kome”* uit het Onze-Vader-gebed, daar werd gedachteloos aan voorbijgegaan... De voorspelde afval voorafgaande aan Gods koninkrijk, waarin de ‘Valse Profeet’ (Op. 16:13, 19:20, 20:10) zich in Rome vestigt, werd, indien letterlijk opgevat, in het rijtje van ketterijen geplaatst. Met wat ik nu schrijf, ik ben Rooms Katholiek, riskeer ik in het rijtje van ketters te worden gezet, alhoewel ik nog altijd weiger Luther een hand te geven mocht ik hem ooit tegenkomen.

door Juan Carreno de Miranda

Om de twee profetieën (Petrus als rots van de kerk en de verheffing van de Antichrist) te kunnen begrijpen, moeten we eerst kijken naar de betekenis van de Griekse woorden ‘Petrus’ (petros) en ‘rots’ (petra). Een steentje is in Grieks lithos; petros is iets groter, een stukje rots. Petra, tenslotte, betekent rots of steenrots, hetzelfde woord dat we tegenkomen in 1 Korintheërs 10:4: *“En allen dronken dezelfde geestelijke drank. Ze dronken uit de geestelijke rots die hen volgde – en die rots was Christus.”* Dit past bij de boodschap van MDM van 21 februari 2014 waarin staat: *“De Kerk die gemaakt werd op de Rots door mijn geliefde Apostel Petrus.”* Petrus is dus niet de steenrots, zoals vaak begrepen, want het fundament van de Kerk is Christus. Als het ondenkbare gebeurt en het administratieve centrum God verloochent, blijft desalniettemin de Kerk bestaan, want Christus blijft, maar die twee, het Roomse kerkinstituut en de geestelijke Kerk, vallen dan niet meer samen, zelfs niet gedeeltelijk. Daarom, als Petrus in dit vers overvloeit in Petra, die Christus is, houdt dat in dat Petrus omkleed zal zijn met Christus. Dat is dus een profetie op persoonlijke titel en slaat niet op de ‘functie’ van het pausdom. De geschiedenis kent vele heilige pausen als bakens in woelige tijden, maar kent ook pausen die het met de moraal niet zo nauw namen of die al te zeer een kind van hun tijd waren om het predikaat te verdienen ‘met Christus omkleed’. Als we Thessalonicenzen serieus

nemen, betekent de Mattheüs-profetie: *“de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen”*, dat haar volledige vervulling op de Kerk in het Vrederijk slaat! Die stelling wordt in het volgende hoofdstuk bekrachtigd door de verheerlijking op de berg op de zevende dag (zes dagen later), waarin het beeld van het Vrederijk wordt getekend (zie ook 2 Pet. 1:16-18), waar de zonen Gods (Rom. 8:18-21) net als Mozes en Elia over een verheerlijkt lichaam beschikken. Mozes vertegenwoordigt hier de begraven heiligen die met een nieuw lichaam omkleed zullen worden; Elia, die nooit is gestorven maar werd opgenomen, vertegenwoordigt de levenden die opgenomen zullen worden zonder de dood te hebben gesmaakt. (cf. 1 Thes. 4:15-17)

De conclusie dringt zich op dat Petrus met Christus wederkomst mee zal terugkeren om in het Vrederijk de dienstdoende hogepriester te zijn of paus. Dat is ook de tijd dat de overige apostelen als koningpriester over de aarde zullen regeren. Dat luistert naar Mattheüs 19:28, geparafraseerd: *“Wanneer de tijd aanbreekt dat alles hernieuwd wordt, als de Mensenzoon in zijn majesteit zal zetelen op zijn (hemelse) troon, zullen jullie die mij gevolgd zijn, plaatsnemen op de twaalf (aardse) tronen en rechtspreken over de 12 stammen van Israël (de 10 + 2).”*¹⁾ Dit beeld impliceert dat de wereld dan in dominions zal zijn opgedeeld, niet onder Britse maar Israëlsche souvereiniteit, een visie die in het huidige politiek bestel op weinig steun kan rekenen...

In dit alles is opmerkelijk dat de Roomse Kerk als instituut het langst bestaande instituut op aarde is, waarvan het begin kan worden geplaatst bij het Edict van Milaan in 313, of liever nog in 391. Toen verklaarde de Romeinse Keizer Theodosius het Christelijke geloof als de enige gewettigde staatsgodsdienst, waarmee de overheidssteun aan de andere godsdiensten ophield. In feite vangt dan de geschiedenis van de Kerk aan als instituut, waarbij de stappen die Keizer Constantijn (†337) had gedaan, zoals het afkondigen van het edict van Milaan, slechts als voorbereiding dienden. Tot 313 was het Christendom een onderdrukte beweging geweest met somtijds felle vervolgingen. Daarna werd het een getolereerde beweging, die in 391 zou uitgroeien tot de heersende.²⁾ Het spreekt vanzelf dat in de voorspelde eindtijd met al zijn vervolgingen, zoals geschetst in Openbaring 12, het Christendom haar status van de heersende en ten slotte getolereerde beweging zal zijn kwijtgeraakt. Wat overblijft van het zichtbare instituut zal dan een lege dop blijken te zijn zonder liefde voor en gerichtheid op zijn Schepper en zonder erkenning van het volbrachte werk op Golgotha. De ware Christelijke Kerk zal dan ondergronds zijn gegaan, zoals in de eerste eeuw, de tijd van de catacombenkerk. Openbaring 12:17 spreekt van *“de rest van haar kinderen”*, wat vrij vertaald de restkerk is, in het Engels de ‘Remnant Church’. Die lege dop van het instituut der kerk zal natuurlijk een leidsman kennen, een dwaalleraar. In 2 Petrus 2:1 staat over de valse profeten: *“Zo zullen er onder u dwaalleraars komen. Ze zullen verderfelijke ketterijen invoeren, ze zullen zelfs de Meester loochenen die hen heeft vrijgekocht!”*

Dan is er nog de profetie: *“...en de poorten van het dodenrijk (of poorten der Hel) zullen haar niet kunnen overweldigen.”* Die poorten staan symbolisch voor de demonische machten die op aarde rondwaren. In het oorspronkelijk Grieks staat Hades (wat overeenkomt met het Hebreeuwse Sheol). De Hades is echter niet de Hel maar de verzamelplaats van alle overleden zielen, waarin zich Hel, Vagevuur en Paradijs bevinden. Het laatste betekent omheinde ruimte.³⁾ In de parabel van Lazarus en de rijkard bevinden beide zich in dezelfde ruimte, waar het Paradijs en de Hel, de Gehenna geheten, door een onoverbrugbare kloof gescheiden zijn. (Luk. 16:26) Deze omheinde ruimte heeft poorten natuurlijk. Pas bij de opstanding, waarvan sprake is in de eerste brief aan de Thessalonicenzen zullen de poorten van het Paradijs ontsloten worden opdat eenieder van Gods kinderen met een lichaam kan worden omkleed, het lichaam van de zonen Gods. Hier ziet de schepping, conform Romeinen 8:18-22, smachtend naar uit. Want nóg is de schepping onderworpen aan de vergankelijkheid en dán zal het de regeneratie zijn. Het moge duidelijk zijn dat het ‘niet overweldigen door de poorten der Hel’ niet slaat op

het intermezzo van tweeduizend jaar (sinds de Kruisiging), maar op de situatie tijdens het Duizendjarig Vrederijk als de laatste vijand, de dood, zal zijn overmeesterd, en de poorten van het dodenrijk geen opsluitingsmacht meer zullen hebben. De lijdende en strijdende Kerk zullen dan hebben plaatsgemaakt voor één Kerk, de triomferende. A.K. Emmerick heeft het over de triomferende Kerk als iets dat nog te gebeuren staat. Als zij het over het over de huidige tijd heeft, spreekt zij uitsluitend over de lijdende en strijdende Kerk. Zij zegt:

«« Ik zal jullie God zijn en jullie zullen mijn volk, mijn kerk zijn. Jullie worden mijn triomferende en zegevierende kerk op aarde. Jullie worden mijn kerk die zal triomferen over iedere duivel, over iedere aardse vijand, en over ieder obstakel dat op je weg komt. Jullie zullen het Koninkrijk bezitten en jullie zullen de poorten van jullie vijanden bezitten. (Gen. 22:17) »»

Waarom laat God deze gruwel toe?

Bergoglio afzetten, indien dat mogelijk ware, lost niks op, want de appel mag dan een redelijk intacte schil hebben, maar de verrotting is door en door. Daarom laat God deze gruwel toe. De appel is nu doormidden gesneden waardoor de verrotting aan de dag komt. Vervolgens kunnen de goede stukjes eruit worden gesneden en die zijn de restkerk. Vroeger, met nog een mooie appel, kon beginnende rotting eruit worden gesneden en dat werd toen excommunicatie genoemd.

2 – De tot puin vervallen Roomse Kerk

Ook ik was verbaasd toen de boodschappen van MDM (Maria van de Goddelijke Barmhartigheid) voorspelden dat er sprake zou zijn van een dwaalleraar op Petrus' troon. Ondanks de (reeds aangehaalde) profetie uit de Thessalonicenzenbrief vroeg ik mij af of dit wel door de beugel kon. En dus zei ik tegen mijzelf: "We leven nu in de eindtijd, de tijd van de grote verdrukking. In de boodschappen van MDM staat duidelijk dat als het Vrederijk nu aanving maar bitter weinig zielen zouden mogen worden toegelaten. Meerdere malen geeft Jezus via zijn boodschapster aan dat alle verdeeldheid en vervolging die God permitteert ertoe dient om zoveel mogelijk zielen te redden. Staande op de drempel van het Vrederijk is de strijd om zielen losgebarsten!" Zie daartoe mijn artikel: "De ANTICHRIST – Hij die komen gaat". Een 'ad limina' (een op de drempel staan) hoort bij de nieuwe en de oude tijd. Het oude heeft afgedaan. Zie het nieuwe komt! Daar hoort bij dat 'Il Commandante' Jezus rechtstreeks het roer in handen neemt. Ook vanuit deze optiek blijft de profetie van kracht dat de poorten van het dodenrijk de Kerk niet zullen overweldigen. Immers, de Kerk en Christus zijn één.

Het voorgaande betekent niet dat ondergetekende de Rooms Katholieke Kerk geen warm hart toedraagt. Ongeacht de interpretatie van Matteüs 16:18 is het zijn vaste overtuiging dat de Apostel Petrus de eerste paus was van wat later de kerk van Rome zou worden en dat hij in een tombe onder de Vaticaanbasiliek ligt begraven, zoals in de jaren zestig is aangetoond. In die zin is de Rooms Katholieke Kerk gebouwd op de Petrusrots en zij heeft daar altijd genade aan ontleend. De Rooms Katholieke Kerk is een voortzetting van de Synagoge, waarbij haar taken zich richtten op de verkondiging van de goede moraal en de juiste leer (Lev. 10:10) alsook de uitdeling van Gods genaden waartoe de genademiddelen (sacramenten) dienden. Daarvan zijn volgens de Katholieke leer het doopsel en de Heilige Eucharistie de belangrijkste. Het doopsel kan door iedereen worden toegediend; ook de Protestantse doop wordt door de Roomse Kerk erkend. Het Eucharistisch Misoffer echter is alleen aan priesters voorbehouden die in de zogenaamde apostolische successie de priesterwijding hebben ontvangen,⁴⁾ wat ook geldt voor sommige afscheidingsbewegingen zoals de Grieks Orthodoxe.

Tegenwoordig zien we een wederopvoering van de verwording van de Synagoge in Christus' tijd, indien we de Synagoge vertalen met de Kerk, waarbij de verwijten die Christus aan het Joods leiderschap richtte nu van toepassing zijn op de Roomse clerus.⁵⁾ We kijken anno 2012 aan tegen de ruïnes van de Roomse Kerk, die volgens het vroeg 19^e eeuwse recept van de Alta Vendita Loge van de Vrijmetselarij tot in de hoogste regionen door haar vijanden is geïnfiltreerd. (De Alta Vendita is een schuilnaam voor de Le Grand Orient de France wat toen de hoogste loge was op het Europese vasteland.) Thans zijn het wolven in schaapskleren die de dienst uitmaken En Christus weent. Als een rijpe vrucht ligt zij klaar om in een God-vijandig instituut te worden omgezet, aangestuurd door de Valse Profeet. Evenals in Christus' tijd, denk aan Gamalaël, zijn er nog altijd goede priesters, maar in de nieuwe opzet krijgen die het vreselijk zwaar.

Dat vreemde dingen gebeuren blijkt uit een opzienbarend artikel in de Paris Match van 7 april 2012 waarin staat dat Kardinaal Paolo Romeo, toen hij eind 2011 in China was, van een complot hoorde om de Paus vóór november 2012 te vermoorden. Zijn opvolger, de Valse Profeet in spe, stond al klaar in de coulissen. Toen die plannen aan het licht waren gekomen, had men een alternatief plan om de Paus onder schandalen, die men op zijn schouders wilde leggen, het Vaticaan uit te jagen. Dat komt naar voren in de boodschap van MDM van 2 aug. 2012 en 19 febr. 2013.⁶⁾ In haar boodschap van 22 juli 2013, dus kort na de verkiezing van Bergoglio, wordt bevestigd dat het belangrijkste motief van de terugtrekking van Paus Benedictus, de dreiging van een lastercampagne was:

«« Ik (Moeder Salvatrice) gaf in 1917 profetieën aan de wereld, maar het laatste geheim van Fatima is niet bekend gemaakt, zo schrikbarend was het voor degenen binnen de Katholieke Kerk. Het laatste geheim van Fatima is nog steeds niet geweten bij Gods kinderen. (...) De details, die ik (in het Geheim van Fatima) heb geopenbaard, zijn dat er twee mensen zouden zijn die in de eindtijd de kroon van Petrus dragen. **Eén zal lijden door de leugens die gecreëerd zijn om hem in discrediet te brengen wat hem tot een virtuele gevangene maakt.** De andere gekozene zal haar vernietiging teweegbrengen, niet alleen van de Katholieke Kerk, maar van alle kerken die mijn Vader eren en de onderwijzing aanvaarden van mijn Zoon Jezus Christus, Redder van de wereld. »»

Een ander vreemd geval vond plaats in de laatste week van april toen Paolo Gabriele, de majordomus of butler van de paus, door de gendarmerie van Vaticaanstad werd opgepakt omdat, zoals later bleek, hij een duizendtal uiterst belangrijke documenten had ontvreemd en bij zich thuis bewaarde. De zaak kwam aan het licht na publicatie van het boek "Sua Santità" (Zijne Heiligheid) van de Italiaanse journalist Gianluigi Nuzzi, waaraan Gabriele had meegewerkt. Op 6 oktober werd hij door de Vaticaanse rechtbank tot 18 maanden gevangenisstraf veroordeeld. In zijn laatste woord tegenover de jury sprak Gabriele: *"Ik heb de sterke innerlijke overtuiging dat ik dit uit overstelpende liefde heb gedaan, om zo te zeggen vanuit mijn diepste wezen, ten bate van Christus' Kerk en zijn zichtbare leider. Ik herhaal, ik zie mijzelf niet als een dief."* In een reactie op het vonnis zei Nuzzi dat een stroom kardinalen en bisschoppen de butler hebben benaderd in de hoop dat ze door hem hun onbehagen kenbaar konden

In 2012 demonstreert Pietro Orlandi in Vaticaanstad wegens het gebrekkig onderzoek naar de vermissing van zijn zuster Emanuela.

maken over de machtsspelletjes en intriges die zich in het hart van de Katholieke Kerk afspelen. Gabriele debiteerde dat de paus in het ongewisse werd gelaten en gaf te kennen dat *“Benedictus een zuiver mens is temidden van wolven.”*

3 – Seksuele orgieën in Vaticaanstad

Indien men de Paus een schandaal op zijn schouders wil leggen waaraan hij part nog deel had, hoeft men niet ver te zoeken (maar er zijn ook andere schandalen, zoals de financiële). In 2012 kwam een gigantisch schandaal aan het licht. Volgens de hoofdexcusist van het Vaticaan, Gabriele Amorth, is het Vaticaan nauw betrokken bij de verdwijning van de 15-jarige Emanuela Orlandi in 1983. Orlandi was de dochter van een werknemer bij de vaticaanbank die met zijn familie in het Vaticaan woonde. In de week van 14 mei 2012 heropenden de politie en forensische experts het graf van een zware crimineel, Enrico De Pedis, nadat een anonieme tip was binnengekomen in een televisieshow over vermiste personen dat *“de waarheid over Emanuela’s verdwijning daar gevonden kan worden”*. Inderdaad zijn er botten, die niet van de gangster waren, gerecupereerd, maar de identificatie of die van Emanuela waren, vond niet plaats, want in juni werden de botten gecremeerd en is de as in zee gegooid. Volgens de tipgever waren dat haar botten. Amorth beweerde dat haar verdwijning *“een seksueel getinte misdaad was.”* *“Zo iets werd al door monseigneur Simeone Duca gezegd, een archivaris van het Vaticaan, die werd verzocht om samen met de vaticaanpolitie meisjes te ronselen voor ‘feestjes’.”* – zo vertelde Amorth aan het dagblad La Stampa. *“Ik heb nooit in de internationale theorie geloofd (van buitenlandse kidnappers) en ik heb reden aan te nemen dat dit gewoon een zaak van seksuele uitbuiting was, wat tot moord leidde en vervolgens tot het verstoppert van haar lichaam. De diplomatieke staf van een aan de Heilige Stoel verbonden buitenlandse ambassade was hier ook bij betrokken.”*

De Pedis voerde een moorddadige bende aan die in drugs handelde, bekend staande als de Banda della Magliana. Hij werd in februari 1990 in een hinderlaag vermoord, die door zijn compagnons was opgezet op de Via del Pellegrino in Rome. Zijn graf bevindt zich in de Sant’Apollinare Basilica. De begrafenis in een met diamanten bezet praalgraf schijnt te zijn goedgekeurd nadat de gevangeniskapelaan Pater Vergari had verteld dat *“De Pedis zich in de gevangenis had bekeerd en veel aan goede doelen had geschonken”* (waaronder grote giften aan de Katholieke Kerk). Emanuela’s broer heeft onlangs op het Vaticaanplein gedemonstreerd met een poster waarop hij zijn ongenoegen uitte over de afhandeling van de zaak. Op de beschuldigingen van Amorth heeft het Vaticaan tot nog toe het zwijgen toegeedaan.

4 – De ‘vrijwillige’ terugtreding van de Paus

Het hiervoor u liggende artikel verscheen voor het eerst eind 2012. Niet tot mijn verbazing kwam het Italiaanse persbureau ANSA op 11 februari 2013 met het bericht dat Paus Benedictus op 28 februari afstand zou doen van zijn taken.⁷⁾ Alle betrokkenen reageerden heel verbaasd. Zo noemde Kardinaal Angelo Sodano het nieuws *“een donderslag bij heldere hemel”*. In de regel blijft een paus in functie tot aan zijn overlijden. Er zijn een vijftal pausen (het exacte aantal is onderwerp van discussie), die onder druk van de omstandigheden maar vaak onder dwang zijn afgetreden. Of sprake is van vrijwillige afstand is dus zeer twijfelachtig.⁸⁾ Onder dreigement van een opgeklopt schandaal, waardoor veel goede Katholieken aan het wankelen zouden zijn gebracht, kan Benedictus hebben besloten ‘vrijwillig’ afstand te doen. Alhoewel deze uitleg niet echt overtuigend is kan het wel de aanleiding zijn geweest voor zijn beslissing. Benedictus zal de actieve versie van zijn ambt hebben verlaten niet slechts ten faveure van een enkeling, de usurpator Bergoglio, maar wegens de lamentabele toestand van de Kerk; het gebrek aan godsvrucht onder haar bedienaren waarbij de wolven vrij spel leken te hebben. Benedictus is voorzeker niet uit angst uit zijn ambt gevlucht maar vanuit het besef dat het schip

der Kerk onbestuurbaar was geworden. Indien een leider zijn medewerkers niet kan vertrouwen, vooral aan de top, is hij geen leider meer, maar staan anderen aan het roer. Uit dien hoofde kan het een wijs besluit zijn geweest om aan de zijlijn te gaan staan, maar dat betekent nog niet dat hij altijd moet zwijgen.

Het is opmerkelijk dat zijn aftreden reeds in MDM's boodschap werd voorspeld en wel op 11 februari 2012, dus precies één jaar eerder: *"Mijn arme Heilige Plaatsvervanger Paus Benedictus XVI zal van de Heilige Stoel te Rome worden verdreven."* Tijdens zijn laatste audiëntie op 27 februari 2013 zei hij: *"Mijn beslissing om de actieve versie van het ambt te verlaten betekent niet dat het (paus zijn) wordt teruggetrokken."* Hij koppelde deze verklaring aan de aankondiging dat hij in het Vaticaan zou blijven en verder het gewaad van een paus en het pauselijk wapenschild zou blijven dragen, en dat hij nog steeds bij zijn pauselijke naam wilde genoemd worden, inclusief de eretitel 'Zijne Heilichheid'. Met andere woorden mag de usurpator zich paus noemen, maar Benedictus is nog steeds de Paus. Er is dus geen 'sede vacante' (lege zetel)! Het kruistochtgebed 23 uit het Boek der Waarheid is daarom na zijn aftreden nog steeds van toepassing. Het is een speciaal gebed voor Paus Benedictus' veiligheid:

«« O mijn Eeuwige Vader, in de naam van uw geliefde Zoon Jezus Christus, en wegens het lijden dat Hij heeft doorstaan om de wereld van zonde te bevrijden, bid ik nu dat u uw Heilige Plaatsvervanger Paus Benedictus, hoofd van uw Kerk op aarde, beschermt opdat ook hij kan helpen om uw kinderen en al uw gewijde dienaren te redden van de gesel van Satan en zijn heerschappij van gevallen engelen die op aarde rondwandelen om zielen te stelen. O Vader, bescherm uw Paus opdat uw kinderen op het ware pad naar uw Nieuw Paradijs op aarde kunnen worden geleid. Amen. »» (29 januari 2012)

J.N.S.R. (Je Ne Suis Rien / Jésus Notre Seigneur Revient) is een huismoeder uit Frankrijk en een van de grote profeten voor onze tijd. Op 3 augustus 2007 had zij een opmerkelijke boodschap betrekking hebbende op de nieuwe pauskeuze:

«« Luister, zet het snel op papier: het zal rond de maand december gebeuren wanneer het verzet tegen God overal werkzaam zal zijn. Het zal eerst het Vaticaan zijn. Er zal een geniepige strijd zijn. Zoals de wind overal binnendringt, zal het Vaticaan van overal worden overmeesterd en de Paus zal geen weerstand bieden vanwege de schade die dat in zijn stad zelf teweeg kan brengen. Hij zal niets zeggen en toegeven aan alles wat men hem kan aandoen.

Het zal een werk van het Kwaad zijn dat reeds in het Vaticaan is voorbereid: men zal zeggen dat het 'voor het welzijn van de wereld' is dat men hem van daar laat terugtrekken. Slechts hij die zijn plaats inneemt zal verantwoordelijk zijn, want hij heeft alles zorgvuldig voorbereid. »»⁹⁾

Vorbereidingen om een bepaalde persoon op de sede vacante (lege zetel) van een paus te zetten terwijl de voorganger nog functioneert, ontkrachten de werking van de Heilige Geest tijdens een conclaaf (overleg achter gesloten deuren waarmee men de nieuwe paus kiest). Wat in de politiek mag is absoluut verboden in het proces dat tot een nieuwe paus leidt. Zie Appendix 3 voor een samenvatting van Universi Dominici Gregis waarin de gedragsregels voor een conclaaf zijn vastgelegd en degenen die zich daar niet aan houden met excommunicatie treft. Dit soort voorbereidingen via de zogenaamde Sankt Gallen Mafia maakten Bergoglio's verkiezing tot Paus Franciscus onwettig en nietig.¹⁰⁾ Dit voortraject was vereist, want het is nauwelijks voorstelbaar dat een relatief onbekende kardinaal, die niet bekend stond om zijn bestuurlijke kwaliteiten noch om zijn heilichheid, het tot paus had kunnen schoppen indien daar geen krachtige lobby achter had gestaan.

Wat betreft het afstand doen van zijn positie kan het inderdaad zo zijn dat Benedictus 'vrijwillig' afstand deed van de actieve uitoefening van zijn ambt,¹¹⁾ en dat hij door het

afleggen van zijn taken een paus emeritus werd. Hij werd daartoe door zijn omgeving geprest, en wellicht heeft een arts door medicaties zijn vitaliteit aangetast. En God heeft dat gepermitteerd. Een half jaar later werd wereldkundig dat Benedictus zich in zijn beslissing gesterkt voelde door goddelijke ingeving. Natuurlijk, zoiets belangrijks zou de Paus nooit hebben gedaan zonder aandrang van de Heilige Geest, maar dat wil niet zeggen dat God ‘tevreden’ was. Onder de door mensen gecreëerde omstandigheden kan dit wijselijke besloten zijn. Vergeet niet dat de tegenwoordige situatie een godsgericht is voor de continu afwijzende houding van de Kerk in de afgelopen 170 jaar tegenover de vermaningen van de honderdvoudige Mariaverschijningen – en ook die van Jezus Christus. Onze geloofsschat mag volgens de gangbare opvatting volledig zijn, maar indien het de Meester is die spreekt moet men luisteren. Dat is de minste hoffelijkheid die men Hem verschuldigd is.

De bekende Italiaanse journalist Antonio Socci herinnerde ons eraan dat de figuur van een ‘pauze emeritus’ volledig onbekend is in de kerkgeschiedenis en hij benadrukte de canonieke regel dat een paus die zijn ambt verlaat automatisch terugkeert naar de status die hij had van voor zijn verkiezing. Want het pausschap, in tegenstelling tot de bisschoppelijke wijding, is geen sacrament. Terwijl bisschoppen dus bisschop blijven, zelfs als ze niet langer een jurisdictie hebben, is dit niet het geval met een paus. Desalniettemin kondigde Benedictus in de laatste dagen van zijn pontificaat aan, tot ontzetting van alle canonisten, dat hij ‘pauze emeritus’ zou worden. Hij gaf noch een canonieke noch theologische verklaring voor deze ongewone stap, die zelfs nog ongewoner was dan het treden zelf.

Kerkelijke Eenheid in de Heilige Geest

“Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.” (1 Kor. 12:12-13)

Als wij zeggen dat de gemeente uit Christus voortkomt, hebben we het over de oorsprong en herkomst van de Kerk [waar de institutionele kerk deel van uitmaakt, in zoverre zij de Meester volgt, en daar een uiterst belangrijk deel van is]. Alle Christenen hebben nieuw leven; dat ene leven van Christus heeft zich verenigvuldigd in ontelbare Christenen.

Johannes 12 toont hoe een graankorrel in de aarde valt en sterft en vele graankorrels voortbrengt. Eén graankorrel kan uitgroeien tot vele graankorrels, maar hoe kunnen die weer één graankorrel worden? Hoe bewerkt de Heilige Geest dat? Hij doet dat door het doopsel. Zo voegt Hij vele korrels samen om samen één graankorrel vormen. Uit één Christus komen vele Christenen voort, die in de Geest tot één lichaam worden gedoopt. Dat is wat 1 Korinthiërs ons leert. We kunnen ook zeggen dat we allemaal stenen zijn die uit dezelfde rots gehouwen zijn en daarna weer tot één geheel aan elkaar gemetseld worden op grond van het werk van de Heilige Geest.

Het lichaam van Christus openbaart hierin twee basisprincipes: als het niet uit Christus komt, is het niet het lichaam [of Kerk] van Christus; ten tweede, als de Heilige Geest niet mag werken, kunnen we het ook niet het lichaam van Christus noemen.

Uit: “Het Beste van het Koren” (deel 1), uittreksels uit de werken van Watchman Nee - Uitgeverij Maatkamp # 2014 (hfst: Het Lichaam van Christus)

Marie-Madeleine, een eenvoudige vrouw, kreeg na de Heilige Mis, de dag nadat Paus Benedictus op 11 februari 2013 had laten weten dat hij terugtreedt, de volgende boodschap, wat met het voorgaande overeenkomt: *“Zeg aan allen die uitleg vragen: De Heer*

heeft gezegd: Mijn Volk jullie hebben niet naar Mij willen luisteren en nu gaan jullie een grote prijs betalen voor jullie koppigheid. Jezus de Gekruisigde uit Liefde. Ik heb Gesproken. Amen!” ¹²⁾ Marie-Madeleine is vooral bekend van de vier delen “Paroles de Vie” met onderwijzingen en profetieën die zij van onze Heer en Redder had gekregen.

Eén ding staat vast: Christus’ Kerk als KERK zal het zwaar te verduren krijgen. Als de Meester vervolgd wordt, zullen ook zijn dienaren vervolgd worden. Let wel de KERK en Christus zijn één. Toen Petrus zei: “*U bent de Messias, de Zoon van de levende God*”, antwoordde Jezus: “*Jij bent Petrus en op deze rots (dus óók Christus) zal Ik mijn kerk bouwen.*” We mogen verdrukt zijn en terneergeslagen, maar niet ontmoedigd. Immers, “*dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, zal ons kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.*” (Rom. 8:38-39)

In de dagen die op de bekendmaking van het aftreden van de Paus volgden, konden we getuige zijn van de herhaalde waarschuwingen van Benedictus tegen de tweestrijd binnen de Kerk. Ze brengen een van de meest sombere verklaringen van Zijne Heiligheid in herinnering toen hij op weg naar Portugal het volgende zei:

«« Wat de nieuwe dingen betreft die we nu in deze Fatima-boodschap ontdekken, is er ook het feit dat de aanvallen op de paus en de Kerk niet alleen van buitenaf komen, maar dat het lijden van de Kerk juist van binnenuit komt, vanuit de zonde die binnen de Kerk heerst. Dit is iets wat we altijd al hebben geweten. Maar wat wij tegenwoordig zien vindt werkelijk op angstwekkende wijze plaats: dat de grootste vervolging van de Kerk niet van haar vijanden buiten komt, maar van de zonde binnen de Kerk zelf, en dat de Kerk daarom grote nood heeft om opnieuw boete te leren doen, om reiniging te accepteren, en enerzijds vergeving leert geven, maar ook de noodzaak erkent van gerechtigheid. »» (interview 11 mei 2010)

5 – Licht in duisternis

Als wij de desastreuze gebeurtenissen in de wereld bezien, weten de bijbelkenners dat het reeds lang tevoren is voorzien. Zij weten ook het vervolg, dat het niet lang duurt en dat deze beroeringen de opmaat zijn tot het aards Vrederijk. De Bijbel is ook in die betekenis het vaste anker tot behoud. De uitrijping van het kwaad moet, is noodzakelijk, om een schifting toe te passen, want alleen de zuiveren van hart mogen het Vrederijk binnengaan. Immers, “*alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, wordt de toegang ontzegd.*” (Op. 21:27)

De Antichrist heeft macht de gelovigen te vervolgen. Zoals Emden (bij de Dollard) een toevluchtsoord was tijdens de reformatorische zestiende eeuw, zullen er ook tijdens de grote verdrukking toevluchtsoorden zijn, want ook de vervolging is groter. Let wel, zijn macht is beperkt en kan door gebed nog verder worden ingeperkt. Tenslotte zal hij door Christus overwonnen worden. Zelfs de overleden martelaren hebben toegang tot het aards Vrederijk naar het woord: “*Ook zag ik de zielen van hen die onthoofd waren omdat ze van Jezus hadden getuigd en over God hadden gesproken; zij hadden het beest en zijn beeld niet aanbeden en ook zijn merkteken niet op hun voorhoofd of hun hand ontvangen. Zij waren tot leven gekomen en heersten met Christus duizend jaar lang.*” (Op. 20:4)

Als wij onze concordance erop naslaan komen we prachtige burcht- en rotspsalmen tegen die troost verschaffen in tijden van ramspoed:

(Ps. 18:3) “Heer, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder, God, mijn steenrots, bij U kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht.”

(Ps. 27:5) “Hij laat mij schuilen onder zijn dak op de dag van het kwaad, Hij verbergt mij veilig in zijn tent, Hij tilt mij hoog op een rots.”

(Ps. 31:3) “Hoor mij, haast U mij te helpen, wees voor mij een rots, een toevlucht, een vesting die mij redding biedt.”

(Ps. 40:3) “Hij trok mij uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten.”

(Ps. 42:10) “Tot God, mijn rots, wil ik zeggen: Waarom vergeet U mij, waarom ga ik gehuld in het zwart, door de vijand geplaagd?”

(Ps. 61:3) “Van het einde der aarde roep ik U aan, want mijn hart bezwijkt. Breng mij op de rots hoog boven mij.”

(Ps. 62:3, 7-8) “Hij alleen is mijn rots en mijn redding, mijn burcht, nooit zal ik wankelen. Hij alleen is mijn rots en mijn redding, mijn burcht, ik zal niet wankelen. Bij God is mijn redding en eer, mijn machtige rots, mijn schuilplaats is God.”

(Ps. 71:3) “Wees de rots waarop ik kan wonen, waar ik altijd heen kan gaan. U hebt mijn redding bevolen, mijn rots en mijn burcht, dat bent U.”

(Ps. 73:26) “Al bezwijkt mijn hart en vergaat mijn lichaam, de rots van mijn bestaan, al wat ik heb, is God, nu en immer.”

Hieruit blijkt, ja, God houdt zijn volk in stand!

[In verkorte versie gepubliceerd in “Profetisch Perspectief”, winter 2012 – Nr. 77 en na het terugtreden van Paus Benedictus in 2013 nog verder uitgebreid.]

Zie ook het artikel: “Het Vaticaan en de Ene Wereldkerk”

De beschrijvende tekst van dat artikel gaat als volgt: “Als de tekens niet bedriegen, stuurt Rome aan op de Ene Wereldkerk. Denk maar niet dat dit een zuiver Katholieke aangelegenheid is. Ook de Protestantse kerken zullen zich niet aan de tendens kunnen onttrekken, want de grootste eindtijdplaag zal de valse oecumene zijn, ook wel het pseudo-messianisme genoemd. Naast de Nieuwe Wereldorde zal de Ene Wereldkerk staan. Daar ziet men vaak aan voorbij in de commentaren op de Nieuwe Wereldorde. En onze Paus Franciscus zal daar een niet onbetekende rol in spelen.”

Zie ook het artikel: “De ANTICHRIST – Hij die komen gaat”

De beschrijvende tekst van dat artikel gaat als volgt: “De Antichrist, of wat daarvoor doorgaat, is het slotakkoord van een complot van lange adem. Reeds Oswald Spengler voorzag dat de Europese cultuur “in ihre Endzeit ist eingetreten”. De ‘New World Order’ (NWO) heeft oude papieren: de Bijbel noemt het ‘de verborgenheid der wetteloze’. Zullen de Christelijke gemeenschappen over voldoende stootkracht beschikken om de door de NWO gecreëerde wantoestanden een halt toe te roepen? Men zoekt graag een zondebok. Wie is er dan beter zondebok dan het Joodse volk? Als niet de Joden mikpunt zijn, tja, dan moeten het wel die verfoeilijke Jezuiten zijn of de superrijken. Inderdaad zijn de rijken en de duivel vaak goede maatjes. Het moeilijkste te begrijpen is de continuïteit van de samenzwering. Die kan alleen maar zijn gegeven vanuit een hogere en verschrikkelijke macht — onze strijd is niet tegen vlees en bloed...”

Zie ook het artikel: “Onder Gerafelde Kleed gaat Christus Schuil”

De beschrijvende tekst van dat artikel gaat als volgt: “De rook van satan is de Kerk binnengedrongen. Inmiddels moeten het duizenden zijn die als een soort vijfde colonne de Kerk hebben geïnfiltrerd. Sommigen zullen het tot bisschop hebben gebracht, misschien zelfs tot kardinaal, en enkelen staan nu ongetwijfeld aan het hoofd van een seminarie. Naast andere aspecten leggen de notities op een gestructureerde en intelligente manier bloot hoe onder valse voorwendsels de kerkleer en riten moesten worden afgekalfd. Dat is pas later werkelijkheid geworden en thans duidelijk zichtbaar.”

Noten

(1) Omdat volgens Openbaring op het eind van het Vrederijk een hernieuwde afval zal ontstaan (Op. 20:1-3, 7-10), is het ondenkbaar dat Christus in het Vrederijk op een aardse troon zal zitten. Hij is wel lichamelijk aanwezig in de parousia, wat de zegetocht is van zijn 'komst' of 'toekomst'. (Mt. 24:3, 27, 37-39)

(2) De eerste paus met het internationale gezag dat sindsdien de toon heeft gezet, was Paus Siricius (384-399), dus tijdens Keizer Theodosius. Zijn unieke gezag werd toen niet alleen voor het eerst binnen het Christendom erkend, maar ook daarbuiten. Jean Mathieu-Rosay zegt in "La véritable Histoire des Papes" (1991):

« Het prestige dat zijn voorganger Paus Damasus aan de Kerk van Rome wist te geven, effende in zekere zin de weg voor wat Paus Siricius duidelijk wou stellen: de kwestie van het pausdom. (...) Reeds een maand na zijn aanstelling laat Siricius zien dat de tijden veranderd waren, dat de bisschop van Rome niet alleen maar de zorgzame broer is, maar thans een volwaardig leider is met ontegenzeggelijk gezag, de wet zelve. In zijn brief van 11 februari 385 bemerkt men reeds het verschil in toon. Het is gericht aan Himenius, de bisschop van Tarragona in Spanje [de geboorteplaats van Pilatus]. Het is de eerste 'decreetbrief'. Himenius had een reeks vragen gesteld en de antwoorden logen er niet om. Ze waren die van een alleenheerser: droge formulering, dwingende voorschriften, strenge verboden. De lange tekst wordt met een ernstige verwittiging besloten: de beschikkingen uit de brief hebben kracht van wet daar ze afkomsig zijn van de bisschop van Rome. Himenius wordt verzocht ze ter kennis te stellen van alle Spaanse, Afrikaanse en Gallische (Franse) bisschoppen. (...) Een jaar later roept Siricius een concilie bijeen in Rome. Het hoofdthema was de bevestiging van het primaatschap van de opvolger van Petrus. » »

(3) Paradeisos (Grieks) of Pardes (Hebreeuws) is verwant aan de uitdrukking in het Avestaans (een Perzische taal) 'pairi-daeza', dat omheining of tuin van verrukking betekent. Het gebruik van het Hebreeuwse 'pardes' (boomgaard) duidt nergens op de Tuin van Eden (עֵדֶן), waarin Adam en Eva verbleven, hoewel het ook bekend staat als het aards paradijs. Eden betekent in het Hebreeuws lustoord en lag ergens op aarde (de traditie wijst op de streek van het Hasjemitische Koninkrijk Jordanië). De eerste keer dat het woord paradijs wordt gebruikt is in het Hooglied. Paradeisos, vertaald met tuin of paradijs, komt in het Nieuwe Testament voor in Lucas 23:43, 2 Korintiërs 12:4, en Openbaring 2:7. Het eerste geval is wanneer Jezus tegen de moordenaar naast Hem aan het Kruis zegt: "Vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn." Dus niet na de drie dagen toen Jezus ten hemel voer, maar onmiddellijk ten tijde van zijn afdaling. In het tweede geval spreekt Paulus over zijn extase toen hij werd weggevoerd naar het paradijs, maar hij treedt niet in details, want hij vernam 'onzegbare woorden'. Openbaring 2:7 verwijst in de toekomstige tijd naar de hof van Eden waarvoor het woord paradijs wordt gebruikt, en dat is iets anders dan de hemel, en verwijst volgens mij naar de aarde tijdens het Millennium.

(4) De apostolische successie is de ononderbroken doorgave van het bisschopsambt vanaf Christus. Volgens de kerkleer kan alleen zo'n bisschop een geldige priesterwijding doen en een ander tot bisschop wijden.

(5) Interessant in dit verband is de opmerking van David H. Stern uit zijn boek "Jewish New Testament Commentary" uit 1992 (p. 54), waarin hij naar een midrasj verwijst waarin wordt gezegd: "Toen de Eeuwige de wereld wilde scheppen ging Hij voorbij aan de generaties van Henoch en de zondvloed; maar toen Hij Abraham zag, die zou opstaan, zei Hij: 'Zie, Ik heb een rots (petra) gevonden waarop Ik de wereld kan bouwen en vestigen.' Daarom noemde Hij Abraham een rots, zoals staat geschreven in Jesaja 51:1: 'Zie de rots waaruit gij (kinderen van Abraham) gehouwen zijt.'" Opmerkelijk is dat hier het Griekse leenwoord 'petra' in de Hebreeuwse tekst wordt gebruikt. Deze noot zet ik op deze plaats vanwege de opmerkelijke parallel van de ontrouw van de Abraham-Synagoge tegenover de ontrouw van de Petrus-Kerk.

(6) Zie in het bijzonder de boodschappen in het Boek der Waarheid van 1 juni 2011; 18 jan. 2012; 20 maart 2012; 12 april 2012; 7 en 26 mei 2012; 8, 15, 16, 20, 30 en 31 juli

2012; 2 en 4 aug. 2012. In de boodschap 2 aug. 2012 staat ondermeer het volgende:

« De doornenkroon zal nu op het hoofd van de Kerk van mijn Zoon worden gezet en slechts weinigen van zijn volgelingen zullen hem bijstaan. Net zoals de apostelen van mijn Zoon Hem in de steek lieten tijdens zijn berechting en terechtstelling – met uitzondering van Johannes – zo zullen ook zij die binnen het Vaticaan hoge posities bekleden mijn heilige plaatsvervanger in de steek laten. Als hoofd van de Katholieke Kerk zal hij een verschrikkelijk ontorende weg moeten gaan, alhoewel hem geen blaam treft. Alhoewel hij gekastijd, bespot en voor gek versleten zal worden, is hij niet degeen tegen wie hun woede zich richt. Het zal tegen de ‘Waarheid van de Kerk’ zijn, de Christelijke Kerk, gevormd dankzij het offer van mijn Zoon, waartegen hun haat zich richt. Het Christendom zal in alle hoeken en gaten worden geseld, in elke natie, in elke gebedsplaats, totdat ze door uitputting verzwakt is. Wanneer ze op de weg naar Calvarië wordt geleid, net als mijn Zoon die deze weg moest gaan, zal ze met touwen gebonden worden en vastgemaakt om het onmogelijk te maken deze kwelling te ontgaan. Dan, wanneer ze de heuvel beklimt, zal ze de hele weg omhoog met stenen worden bekogeld en worden bespuwd en uitgejouwd. Dan zal ze aan het kruis worden genageld. Er zal weinig blijk van sympathie zijn bij hen die de Kerk verantwoordelijk houden voor haar zonden die tegen de onschuldigen zijn begaan, waarbij zij het hoofd van de Kerk, mijn zoon, veroordelen. Zij zullen hem de zonden van anderen, veroorzaakt door de bekoring van Satan, aanrekenen. » »

Fout Latijn vernietigt een pauselijke beschikking

(7) Het is frappant dat in de Latijnse “Declaratio” van 11 februari, waarin de Paus zijn abdicatie wereldkundig maakte, een ernstige grammaticale fout zit. In de daarin voorkomende zin “*declaro me ministerio Episcopi Romae Successoris Sancti Petri, mihi per manus Cardinalium die 19 aprilis MMV commissum renuntiare*” had ‘commissum’ als ‘commisso’ moeten zijn gespeld (de dativum). In vertaling luidt de zin: “*Ik verklaar dat ik afstand doe van het ambt van bisschop van Rome, de opvolger van Sint Petrus, wat mij door de kardinalen op 19 april 2005 werd verleend.*” De uitvaardiging van het besluit Ad audientiam van Paus Lucius III (†1185), die in de oude canonieke wet stond, stelt dat “*fout Latijn een pauselijke beschikking vernietigt*”. (cf. De uitgevaardigde besluiten van Gregorius IX (†1241) - In Rescriptis XI) De officiële tekst van Gregorius XIII uit 1582 legt uit waarom een pauselijk besluit “*geen enkele fout mag bevatten*”, en waarom enig verkeerd Latijns taalgebruik zulk een sterke aanwijzing van ongeldigheid vormt “*dat geen enkel tegengesteld bewijs kan worden aanvaard*”. Terwijl sommige moderne canonieke deskundigen van mening zijn dat de codices van 1917 en 1983 automatisch alle voorgaande regels hebben ontkracht, geeft de grote zorg die de “Pontificale Commissie voor de Interpretatie van Pontificale Teksten” aan de dag legt getuigenis af van het tegendeel. Ik zou willen zeggen dat het buitengewoon onwaarschijnlijk is dat de door Benedictus gemaakte taalfout aan onachtzaamheid te wijten valt, maar dat eerder sprake is van opzet om hiermee op bedekte wijze aan te geven dat de Declaratio nietig is, implicerend dat ‘ongeoorloofde dwang’ (undue influence) werd toegepast om hem te laten aftreden.

(8) In de canonieke wet kan een fundamentele vrijheidsberoving vergeleken worden met het Engelse begrip “*undue influence*” (ongeoorloofde dwang). Indien een akkoord onder ongeoorloofde dwang tot stand komt, dan is zoiets volgens de regels der wet nietig. Geen werkelijke toestemming kan volgen tenzij er tussen de vrij onderhandelende partijen een ‘toenadering van intenties’ is. Indien het akkoord door ongeoorloofde dwang tot stand is gekomen, is er tussen de twee partijen nooit een werkelijke toenadering van intenties geweest, in ons geval dat van de Paus en de valse paus met zijn entourage. Indien een akkoord uit ongeoorloofde dwang voortkomt, zal de wil van de toegevende partij aan de wil van de ander zijn onderworpen. Echter, indien een akkoord uit pure noodzaak voortkomt, dan blijft het besluit van kracht.

(9) J.N.S.R. is een acroniem voor “Je Ne Suis Rien / Jésus Notre Seigneur Revient” (Ik ben Niets / Jezus Onze Heer Komt Terug). De oorspronkelijke tekst gaat als volgt:

« Écoute-Moi, prends vite note : cela se passera aux alentours de Décembre où la résistance à Dieu s’opposera déjà partout. D’abord cela sera la Vatican. Il se

formera une lutte sournoise. Comme le vent qui rentre de partout, le Vatican sera envahi de toutes parts et le Pape ne résistera pas à cause de dégâts que cela peut entraîner dans sa ville même. I ne dira mot et sera consentant à tout ce qu'on peut lui faire. Ce sera une œuvre du Mal qui est déjà préparée au Vatican : ils diront que c'est « pour le Bien du Monde » qu'on va le retirer de là. Seul celui qui prendra sa place sera responsable car il a tout préparé avec soin. »»

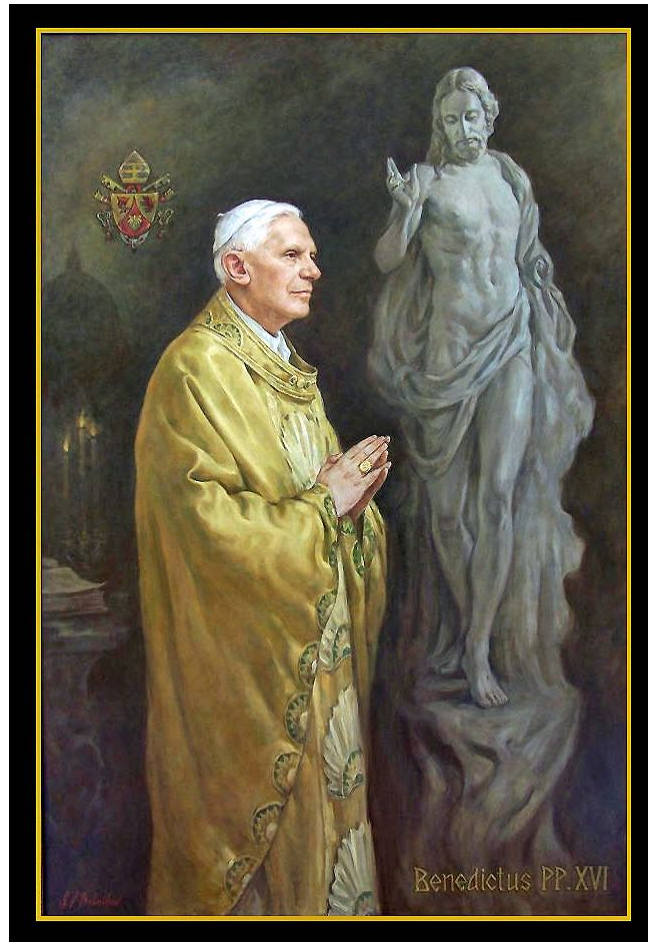
De opvolgingskwestie en de Sankt Gallen Mafia

(10) De Sankt Gallen Mafia, zo genoemd door Kardinaal Godfried Danneels zelf (als leuke woordspeling), had ten doel om op de zetel van Petrus een Modernist te zetten. Deze groep was sinds 1996 heimenlijk bezig en kwam elk jaar in het Zwitserse Sankt Gallen bijeen om in algemene zin over de 'kerk van de toekomst' te praten. Het een en ander staat beschreven in de gerucht makende biografie van Danneels uit 2015. Dat Martini eerst op de agenda stond om paus te worden komt niet naar voren in Danneels biografie want Bergoglio mocht geen tweede keus zijn. Silvestrini had een alternatief kunnen zijn, maar hij was te oud. In 1978 hadden ze hem graag op de troon gehad, maar dat lukte toen niet. Bergoglio was tien jaar jonger, wat op die leeftijd veel uitmaakt. De Sankt Gallen samenzweerders waren van wisselend palet. Natuurlijk waren tijdens die samenvkomsten Danneels en Martini van de partij maar ook de Nederlandse Bisschop Adriaan van Luyn, de Engelse Kardinaal Basil Hume, de Duitse kardinalen Karl Lehman en Walter Kasper en niet te vergeten Kardinaal Achille Silvestrini. Er waren nog anderen, en die waren altijd van Modernistische signatuur. Een ketters clubje dus.

Interessant detail is dat Martini de gedoodverfde opvolger was van Paus Johannes Paulus II. Zelfs toen hij reeds de ziekte van Parkinson had wist hij tijdens het conclaaf van 2005 in de eerste ronde veertig stemmen te verzamelen, twee meer dan Kardinaal Ratzinger, die toen paus werd. (bron Wikipedia) Enkele uren na Martini's dood in 2012 publiceerde de Corriere della Sera zijn laatste interview waarin hij de Kerk schetste als tweehonderd jaar 'out of date'. Welnu, dat brengt ons bij de Franse Revolutie. Martini en zijn confrater Bergoglio zijn dus zonen van de Verlichting! Martini had Johannes-Paulus II moeten opvolgen. Martini leed toen aan een zeldzame vorm van de ziekte van Parkinson, wat ook de reden was waarom hij in 2002 als aartsbisschop van Milaan aftrad. In 2005 was hij daarom niet papabile (pauswaardig). Na slechts vier stemrondes en na één dag werd op 19 april Kardinaal Jozef Ratzinger verkozen, die als Paus Benedictus XVI de geschiedenis in zou gaan. Een zekere paniek moet onder de Modernisten hebben geheerst, want Kardinaal Jorge Bergoglio was gezien zijn uitermate slechte gezondheidstoestand nog niet papabile. De Kardinaal van Buenos Aires was diabetisch, had een galblaasoperatie ondergaan en had een zware leverkwaal. Verder werd tijdens zijn jeugd het bovenste deel van zijn linkerlong weggehaald. Ook had hij ernstige hartklachten. Zijn behandeling door een spiritist, Liu Ming geheten, was in 2004 begonnen en nog lang niet ten einde. Pas in 2007 zou hij voldoende hersteld zijn om het zware ambt aan te kunnen. Als toegift voor zijn 'spiritistische genezing', na ongeveer 350 sessies !! – drie jaar lang tweemaal per week en tot 2012 eens per maand – heeft Bergoglio, zoals gewoonlijk bij dat soort 'bestralingen', niet alleen een goede gezondheid gekregen maar moet hij ook een vorm van demonische bezetenheid hebben gekregen. Dat kan niet anders na zoveel sessies. En dat noemt zich nu onze paus! (Bron: "The Great Reformer: Francis and the Making of a Radical Pope" van Austen Ivereigh # 2014)

(11) De canonist Stefano Violi onderzocht de verklaring van de "Declaratio", waarmee Benedictus zijn aftreden aankondigde en kwam tot de conclusie: *"Benedictus stemde ermee in afstand te doen van het ministerium (de bediening), maar niet van het pauschap onder de bepalingen van Bonifatius VIII, noch van de munus (het ambt zelf), zoals omschreven in Canon 332-2."* In zijn laatste audiëntie had de Paus het over het verlaten van de actieve 'beoefening van zijn ambt', het ministerium dus.

(12) De oorspronkelijke tekst van Marie-Madeleine in het Frans luidt als volgt: « Tu diras à ceux qui te demandent des explications. Le Seigneur a dit: 'Mon Peuple, vous n'avez pas voulu M'écouter, maintenant vous allez payer le prix fort de votre entêtement.' Jésus, le Crucifié par Amour. J'ai Parlé. Amen! »

Die wind zaait zal Storm oogsten

Boodschap van J.N.S.R. van 17 mei 2005

Creëer goede fundamenten om jullie te ondersteunen tijdens de komende Storm die jullie samen met Mij moeten doorlopen. Want Ik ben de Hoeksteen van iedere stevige en blijvende constructie die voor het Leven noodzakelijk is, want het Leven duurt voort tot in Eeuwigheid van Hem die zegt: *"Ik ben het Leven. Ja, het Eeuwig Leven."* Want Hij komt die tot jullie zegt: *"Ik ben de Altijddurende Tegenwoordige."* Oordeel niet over de zoon die God op Peters plaats heeft gezet (t.a.v. de pauskeuze op 19 april 2005). Zijn gezag komt voort uit de keuze van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Als mijn Kerk een crisis moet doorstaan, zal jullie Paus Benedictus XVI deze samen met haar moeten doorstaan. Het is te vroeg om jullie over de oorzaak hiervan te vertellen.

Wat Ik wel kan zeggen is dat jullie altijd met mijn Kerk verenigd moeten zijn. Het Hoofd van mijn Kerk ben Ik, JEZUS Christus, zijn geestelijk en eeuwig leider; en mijn plaatsvervanger die op jullie Aarde is gekozen, is jullie Paus Benedictus XVI aan wie Ik jullie vraag je volle vertrouwen te schenken. Hij is voorzeker de Paus voor jullie tijd die zich met jullie allen naar het Einde der Tijden begeeft. Ondersteun hem met jullie Gebeden. Een lichtende ster zal jullie altijd de Weg wijzen die naar God leidt, en dat is jullie Paus Johannes Paulus II.

Kinderen van de Aarde, in mijn Liefde – verenigd met de Liefde van mijn Heilige Moeder – zegent God de Almachtige Vader jullie. De Geest van God zweeft over jullie Aarde en komt door het Kruis van de Geliefde de eenheid van de Kerken tot stand brengen. Amen

JEZUS Christus

APPENDIX 1

EEN TIJD VAN GROTE BENUWDHEDEN

Profetie van de Heilige Franciscus van Assisië (ca. 1226)

In een Latijnse uitgave “S. Francisci Assisiatis”, dat in 1880 werd uitgegeven door de Imprimerie de la Bibliothèque Ecclésiastique (dat is: de Drukkerij van de Kerkelijke Bibliotheek) te Parijs werd een profetie van Franciscus van Assisië gevonden die op onze tijd betrekking heeft. Immers, wat de Heilige voorspelde over de geloofscrisis in de Kerk komt in grote lijnen overeen met hetgeen nu gebeurt..

Nadat Franciscus voordat hij doodging de broeders bijeen had geroepen, waarschuwde hij voor toekomstige benauwenissen, waarover hij zei:

1. Handelt dapper, broeders, weest sterk, en stelt uw hoop op de Heer. Tijden van grote benauwdheden komen naderbij waarin de verwarring en gevaren van wereldse en geestelijke aard de overhand hebben. De liefde van velen zal bekoelen en de slechtheid van de bozen zal elke maat overschrijden. (Mt. 24:12) De macht van de demonen zal meer dan gewoonlijk vrij spel hebben gekregen. (Op. 12:12; 1 Petr. 5:8)
2. De onbevleete reinheid van onze Orde en van andere zal zozeer worden geschaad dat slechts zeer weinigen onder de Christenen de ware paus en de Roomse Kerk met oprecht hart en in volkomen liefde zullen gehoorzamen. **Iemand die niet op canonieke wijze tot paus is gekozen, maar op het hoogtepunt van die verdrukking tot het pausschap verheven wordt [zijnde de valse paus], zal zich met scherpzinnigheid inzetten om het dodelijke gif van zijn dwalingen te verspreiden.** Dan zullen de ergernissen zich vermenigvuldigen, onze Orde zal gespleten worden, vele andere orden zullen volledig uit elkaar vallen, omdat zij de dwalingen niet bestrijden maar er mee instemmen. Er zullen allerlei meningen zijn en er zal tweespalt zijn bij het volk, in de orden en bij de clerus, zo erg dat wanneer die dagen niet werden bekort zelfs de uitverkorenen, indien zoiets mogelijk ware, in dwaling zouden worden gebracht. (Mt. 24:22-24)
3. Onze regel en levenswijze zullen door sommigen op de scherpste wijze worden bestreden. Er zullen onmetelijke beproevingen komen. Zij die dan standhouden zullen de kroon des levens ontvangen. (Op. 3:11; Mt. 10:22; Luk. 21:17-19) Wee echter diegenen die hun hoop alleen op het ordeleven zetten, lauw worden, en in de beproeving niet volharden, dat wil zeggen de beproeving van de uitverkorenen, die toegelaten zal worden.
4. Eenieder, die met gloeiende geest uit liefde en ijver voor de waarheid aan de vroomheid vasthoudt, zal als ongehoorzaam en als schismaticus vervolging en onrecht lijden. Hun vervolgers zullen door boze geesten gedreven beweren dat het een grote daad van gehoorzaamheid is tegenover God om dergelijke verderfelijke mensen te doden en van de aarde weg te vagen. (Joh. 16:2).
5. Dan echter zal de Heer een toevlucht zijn voor de verdrukten en Hij zal iedereen redden die op Hem gehoopt heeft. (Luk. 21:28; Op. 3:10) De waarheid zal dan door vele predikers doodgezwegen worden en door anderen vertrapt en verloochend.
6. De heiligheid van het leven zal bespot worden, zelfs door hen die het voor de vorm, belijden, want in die dagen zal JEZUS CHRISTUS ons geen echte herder sturen maar een vernietiger.
7. Om als hun Hoofd [Christus] te zijn, zullen zij, de uitverkorenen, met vertrouwen handelen en zij zullen met hun dood voor henzelf het eeuwig leven verwerven. Daar zij verkiezen God te gehoorzamen boven de mens, zullen zij niets vrezen en liever vergaan dan instemmen met valsheid en bedrog.

Nota bene: Een rechtmatige paus heeft altijd de gave van profetie en daarom is een valse paus ook altijd een valse profeet, want deze gave zal dan ontbreken.

APPENDIX 2

De Rebelle is Alrede aan het Werk

Vassula Ryden, 17 maart 1993

Ziehier wat Jezus zei tegen Vassula Ryden zei, we spreken van eind februari en begin maart 1993; dus precies twintig jaar voordat Paus Benedictus zich uit zijn ambt terugtrok (letterlijk overgetypt uit het boek), met dank aan Michaël Dekee die mij hierop wees:

Vrede zij met je. Mijn kind, jij moet aan mijn kinderen alles leren wat Ik je gegeven heb. Wees niet bevreesd, want Ik sta voor je en Ik ben je Schild. Niemand zal ooit, het maakt niet uit hoezeer de Boze zich inspant, tussen jou en Mij in kunnen komen. Hoewel Satan mensen mobiliseert om jou te hinderen en hoewel hij hen hun krachten laat bundelen tegen jou, wees nooit bevreesd. Ik ben de Almachtige en mijn Ogen zijn getuigen van de ongerechtigheid die jou, beminde, wordt aangedaan. Ik zal je doordrenken met mijn Sterkte en Ik zal aan al mijn kinderen brood in overvloed geven. Ik zal door jouw ijver voor mijn Huis mijn vijanden doen verslinden, ik zal je tot een bedreiging voor hen maken. Wees dus nooit bang want 'Ik Ben' staat voor je. Mijn zegeningen rusten op je en elke vezel van je hart zal bedekt zijn met moed, sterkte en vrede. Op deze wijze zul je verzoening schenken voor de redding van zielen en voor de vernieuwing van mijn huis op de meest volmaakte wijze.

Verhef je stem zonder vrees en profeteer. Profeteer mijn kind, om de slechtheid teniet te doen in zovele harten! Laten zij die oren hebben luisteren naar wat de Geest vandaag zegt tot de kerken, laat allen komen die dorst hebben. Schrijf en zeg tot mijn priesterzielen het volgende: *"De rebelle is alrede aan het werk, maar in het geheim, en degene die het tegenhoudt moet eerst worden verwijderd, voordat de Rebel openlijk verschijnt."* (2 Thess. 2:7-8)

Ik zeg jullie: bemint mijn kerk zoals ik haar bemin. En zoals Ik Mijzelf voor mijn kerk offerde om haar volkomen heilig te maken, zo moeten jullie, mijn priesters, jezelf offeren voor Haar – volgt Mij na. Ik zeg jullie dit alles en Ik weet dat mijn schapen die Mij toebehoren naar mijn stem zullen luisteren en Mij nooit zullen verlaten. Ik richt mij vandaag tot jullie om jullie uit de grond van mijn hart dezelfde verbitterde woorden te zeggen die ik bij mijn Laatste Avondmaal tot mijn leerlingen sprak: *"Iemand die de tafel met mij deelt, rebelleert tegen Mij. Ik zeg jullie dit nu voordat het gebeurt, opdat wanneer het gebeurt jullie moogt geloven dat Ik het ben die vandaag spreekt."*

Mijn kindertjes, laat jullie hart niet verontrust raken, vertrouwt op Mij en weest niet bang. Weldra zal een Doop van Vuur door de Vader worden gezonden om de misdaden van de wereld te verbranden. Het uur zal komen dat machtigen mijn Heiligdom zullen binnengaan, mensen die niet van Mij komen. In feite is dat uur er al. Ik Jezus Christus, wil mijn priesters, bisschoppen en kardinalen waarschuwen. Ik wens heel mijn Huis te waarschuwen voor een grote beproeving. Mijn kerk nadert een grote beproeving.

Bedenkt dat Ik jullie door mijn Heiligmakende Geest heb uitverkoren om Mij te verheerlijken. Ik heb jullie vanaf het begin uitgekozen om de sterke zuilen van mijn Kerk te zijn en om door het geloof in de Waarheid te leven. Ik heb jullie uitgekozen om in mijn Heerlijkheid te delen en mijn lammeren te weiden. Ik verzeker jullie plechtig dat jullie spoedig door het vuur zullen worden beproefd. Bidt en vast om niet op de proef te worden gesteld. Blijft standvastig en bewaart de tradities die jullie geleerd zijn.

Gehoorzaamt mijn Paus (destijds Johannes Paulus II), wat er ook gebeurt. Blijft hem trouw en Ik zal jullie de genade en kracht geven die jullie nodig hebt. Ik spoor jullie aan hem trouw te blijven en je ver te houden van iemand die tegen hem in opstand komt. Luister vooral nooit naar iemand die hem verjaagt, laat jullie liefde voor hem nooit onoprecht worden.

Spoedig zullen jullie geconfronteerd worden met een beproeving zoals jullie nog nooit eerder hebt ervaren. Mijn vijanden zullen proberen om jullie voor zichzelf te winnen door arglistige toespraken – de Boze is al aan het werk en de Vernietiging is niet ver meer van jullie verwijderd. **De Paus zal veel te lijden hebben – daarom zullen jullie allen worden vervolgd omdat je de waarheid verkondigt en gehoorzaam bent aan mijn Paus (ik denk nu Paus Benedictus).** Dat is ook de reden waarom ze jullie zullen haten, want hun werken zijn slecht, en inderdaad, ieder die voor het kwaad werkt haat het Licht en vermijdt het uit vrees dat zijn vernietigende werken ontmaskerd zullen worden. Ik verzeker jullie plechtig, dat elke vezel van mijn Hart verscheurd is. Als iemand jullie weg kruist en een andere leer brengt dan die Ikzelf onderwezen heb, luister dan niet naar hem – deze mensen komen van de Bedrieger. Ik heb mijn fundamenten op Petrus gebouwd, de rots... en de poorten van de onderwereld zullen nooit kunnen standhouden... Als iemand jullie weg kruist en jullie zegt: *“Verruil je trouw voor deze paus voor een gezonde beweging van iemand anders”*, verruil dan niets! Wees waakzaam! Het gist van de bedrieger moge machtig zijn en goed smaken, maar in werkelijkheid is het een dodelijke misleiding. Laat niemand je bedriegen, weersta de tactiek van de duivel, want vandaag zullen jullie, mijn priesters, het kwaad moeten overwinnen met de kracht die jullie van Mij ontvangen, die de Waarheid is. Jullie zullen als nooit tevoren in een geestelijke oorlog zijn tegen een leger dat uit de machten der Duisternis voortkomt.

Bidt voortdurend, mijn beminden. ‘Ik Ben’ is met jullie. Ik bemin jullie allen. Geen mens heeft groter liefde dan wie zijn leven geeft voor zijn vrienden, zoals Ik heb gedaan. Jullie zijn mijn vrienden. **Weest oprecht tegenover elkaar, bemint elkaar en blijft standvastig, zonder vrees wanneer de Grote Verdrukking, die nu als een zwarte wolk boven mijn Huis hangt, het als een zwarte sluier zal bedekken.** Ik heb jullie dit alles nu verteld voordat het gebeurt, opdat jullie mogen geloven terwijl het gebeurt.

I X θ Y Σ

In de boodschap van Maria van de Goddelijke Barmhartigheid van 13 maart 2013 staat het volgende dat aansluit bij de boodschap van Vassula: *“Mijn geliefde Paus Benedictus XVI werd vervolgd en vluchtte, zoals voorspeld. Ik heb deze persoon niet aangesteld, die in mijn Naam beweert te komen. Hij, Paus Benedictus zal mijn volgelingen naar de Waarheid leiden. Ik heb hem niet in de steek gelaten en zal hem dicht bij mijn Hart houden en hem de troost schenken die hij in deze verschrikkelijke tijd nodig heeft. Zijn troon is gestolen, niet zijn macht [die der profetie en moreel inzicht].”*

APPENDIX 3

De Gedragsregels tijdens een Conclaaf

Om te bewijzen dat het klassieke lobbying bij een conclaaf verboden is vestig ik uw aandacht op de apostolische constitutie van Paus Johannes Paulus II van 22 februari 1996, de “Universi Dominici Gregis” geheten, die de gedragsregels bepaalt voor een conclaaf. Het zij vermeld dat 1996 het eerste jaar was dat een aantal kardinalen van het ultra-liberale kamp telkens vlak na nieuwjaar heimenlijk bijeenkwamen in het Zwitserse Sankt Gallen om in algemene zin over de ‘kerk van de toekomst’ te praten. Was dat de Paus ter ore gekomen? Maar natuurlijk! De vijand heeft oren, maar de paus ook.

Het een en ander staat in de geruchtmakende biografie van Kardinaal Danneels uit 2015, met name in het hoofdstuk “Op weg naar een conclaaf” (p. 470-74). Daarin staat dat sinds 2002 een van de vaste onderwerpen de opvolging van Johannes Paulus II was. (De kennelijke opvolger Kardinaal Martini was door een slopende ziekte in 2002 afgefallen.) Er zijn nooit notulen gemaakt, maar duidelijk is dat de gesprekken niet geheel vrijblijvend waren. Een consensus werd gezocht onder kardinalen die stuk voor stuk wars waren van de traditie en een manier zochten om de Kerk werelds te maken in een nauwe verbondenheid met het heidendom.

Van bijzonder belang zijn de volgende paragrafen in Universi Dominici Gregis:

(79) In bevestiging van wat mijn voorlopers voor mij hebben gestipuleerd, verbied ook ik eenieder, zelfs als hij kardinaal is, tijdens dat de paus leeft en zonder hem daarover te hebben geconsulteerd, om plannen te maken betreffende de verkiezing van zijn opvolger, of bepaald stemgedrag te bevorderen of dienaangaande in private bijeenkomsten (aan de openbaarheid onttrokken) tot besluiten komen.

(81) De kardinaal-kiesmannen zullen zich verder onthouden van ieder soort pact of overeenkomst, belofte of welk soort verbintenis dan ook die een verplichting inhoudt om hun stem voor een persoon of personen te geven of dat juist te weerhouden. Indien dit daadwerkelijk plaatsvindt, zelfs onder ede, dan besluit ik dat zulk een verbintenis van nul en generlei waarde is en dat niemand gehouden is dat op te volgen. **Hierbij leg ik voor degenen die dit verbod overtreden de straf op van ‘excommunicatie latae sententiae’ (automatische excommunicatie zodat zo iemand nooit paus mag worden).** Het is echter niet mijn bedoeling om de uitwisseling van gedachten te verbieden over de verkiezing in de periode dat de Stoel vrij is.

(82) Eveneens verbied ik de kardinalen om voorafgaand aan de verkiezing enig voorschrift op te stellen waarmee ze zich eensgezind tot een zeker beleid vastleggen indien een van hen tot het pontificaat wordt verheven. Ook dit soort beloftes, als die metterdaad worden gemaakt, zelfs onder ede, verklaar ik van nul en generlei waarde.

(83) Met dezelfde aandrang als mijn voorgangers spoor ik de kardinaal-kiesmannen aan om zich bij het kiezen van de paus niet door vriendschap of aversie te laten leiden, of zich te laten beïnvloeden door een gunst of persoonlijke relatie met iemand, of zich te laten belemmeren door de inmenging van autoriteitsfiguren of door pressiegroepen, door suggesties in de massamedia, of door kracht, angst of the najagen van populariteit. Daarentegen moeten ze uitsluitend Gods glorie voor ogen hebben en het welzijn van de Kerk. Nadat ze om goddelijke bijstand hebben gebeden zullen ze hun stem aan de persoon geven, zelfs indien die zich buiten het College van Kardinalen bevindt, die naar hun oordeel het meest in aanmerking komt om de universele Kerk op een vruchtbare en weldadige wijze te leiden.

APPENDIX 4

Het ‘Bergoglio Team’ dat Bergoglio in het zadel hielp streeft naar de Omverwerping van de Kerk

Broeder Alexis Bugnolo, 10 februari 2015

(‘From Rome’ blog - Engels)

Uittreksels:

Het “Bergoglio Team” is de naam die Dr. Austen Ivereigh voor een groep kardinalen bedacht in zijn boek: “De Grote Hervormer: Franciscus – en de Totstandbrenging van een Radicale Paus”. Deze groep, zegt Ivereigh in zijn boek, heeft samengezworen om middels een stelselmatig gevoerde lobbying-campagne (an organized vote-canvassing campaign) de uitverkiezing veilig te stellen van Kardinaal Jorge Mario Bergoglio. *

De zeven leden van de samenzwering (die geïdentificeerd mogen worden als behorend tot het Modernistische kamp van de Rooms Katholieke Kerk) worden door Dr. Ivereigh in zijn boek met harde kافت met name genoemd: Kardinaal Jorge Mario Bergoglio, Kardinaal Cormac Murphy-O’Connor, Kardinaal Godfried Danneels, Kardinaal Karl Lehman, alsook Kardinaal Walter Kasper, Kardinaal André Armand Vingt-Trois, Kardinaal Santos Abril y Castelló, en Kardinaal Christoph Schönborn.

Dat de samenzwering, die Dr. Ivereigh heeft ontdekt, ketters is, volgt uit een eenvoudige opsomming der feiten: ketterse denkers zoeken elkaar op met maar één doel voor ogen, en dat is de gezamenlijke ketterij. Sinds 12 maart 2013 – wat het begin van het conclaaf was – past iedere actie van Paus Franciscus, iedere gedachtewisseling en toespraak, en iedere benoeming of promotie direct of indirect in het kader van de bevordering van de algehele ketterij van het theologisch Modernisme (Zie “De Catechismus van het Theologisch Modernisme” door Pater Lemius). En geen enkele poging werd ondernomen zulks te voorkomen. Opvallend is dat alle leden van het Bergoglio Team, bijna alle, tot de Raad van Kardinalen werden benoemd. Ieder lid of speler van het Bergoglio Team mocht elk soort ketters geluid uiten zonder dat hij op de vingers werd getikt. Katholieke bisschoppen zijn onmiddellijk uit hun functie ontheven na trouw aan het geloof te hebben beleden (denk aan Paraguay); zij die het Heilig Misoffer prezen of die een correcte opleiding van seminaristen of religieuzen nastreefden, werden uit hun ambt ontzet. De opzet is duidelijk, reëel en boosaardig, met maar één doel.

Dat verklaart waarom Aartsbisschop Langa op 1 januari 2015 klaagde dat in Rome ieder onderzoek naar de agenda van de Vrijmetselarij werd gestaakt. Om die reden heeft Kardinaal Burke verzet aangetekend en werd gedwongen een verduidelijking te geven op zijn perfect Katholieke verklaring, terwijl de kardinalen Marx en Rodrigues-Maradiaga geen strobreed in de weg werd gelegd bij het spuien van hun ketterijen.

Die ogen heeft om te zien, laat hem zien!

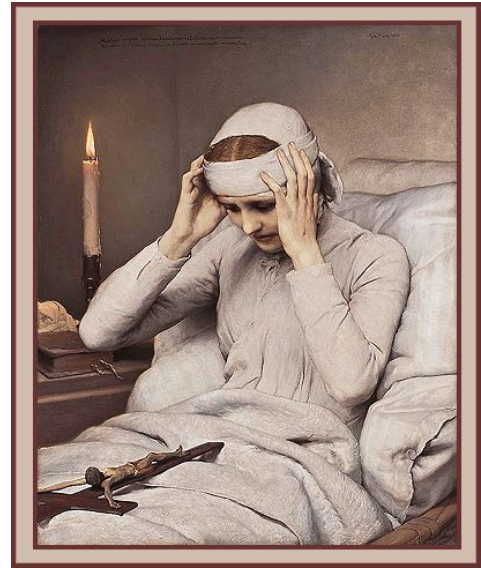
* “From Rome” blog publiceerde op 12 dec. 2014: “De Monstruositeit van de Beschuldigingen tegen het ‘Bergoglio Team’ = Kardinaal Bergoglio is niet de Paus” (door Pater Alexis Bugnolo). Dit artikel geeft de implicaties weer van hetgeen Dr. Ivereigh heeft aangevoerd, door de gevolgen aan te tonen van de effecten van Canons 1329 en 1331: wat inhoudt dat de omstandigheden aantonen dat Bergoglio onwettig tot paus is verkozen, en daarom geen paus is in de religieuze betekenis van het woord.

APPENDIX 5

De Zalige Anna Katharina Emmerick over de Eindtijdpaus

Op 10 augustus 1821 profeteerde zij:

«« Ik zie de Heilige Vader in grote nood. Hij bewoont een ander paleis en laat slechts weinig vertrouwelingen toe. Als de slechte partij haar grote kracht zou kennen was zij reeds losgebroken. Ik vrees dat de Heilige Vader voor zijn einde nog groot lijden te wachten staat. Ik zie dat de zwarte pseudo-kerk een toenemende slechte invloed heeft op de geestesgesteldheid. De nood van de Heilige Vader en van de Kerk is zo groot, dat men dag en nacht tot God moet smeken. Mij is opgedragen veel voor de Kerk en voor de Paus te bidden... Deze nacht werd ik naar Rome gevoerd, waar de Heilige Vader zich in grote nood nog verborgen houdt om slechte onredelijke eisen te ontlopen. Hij is uiterst zwak en is door bedroefdheid, zorg en gebed totaal uitgeput. Hij houdt zich hoofdzakelijk verborgen omdat hij zovelen niet meer kan vertrouwen. Er is echter een oude, eenvoudige, heel vrome priester bij hem, die zijn vriend is en die men simpelweg niet de moeite waard vindt om uit de buurt van de Paus te houden. Deze man krijgt echter veel genaden van God. Hij ziet en merkt veel en deelt het de Heilige Vader getrouw mee. Aan hem moest ik meerdere dingen in gebed openbaren over de verraders en slecht gezinden onder de meest vertrouwde hoge beambten van de Heilige Vader, waar hij hem van op de hoogte moest stellen. Op deze manier is hij gewaarschuwd voor degene die tot nu toe alles voor hem deed; hij zal voortaan niets meer doen. De Paus is zo zwak, dat hij niet meer zelf kan lopen. »»

Anna Katharina Emmerick

Paus Benedictus kon wegens uitputting niet meer lopen en werd reeds voordat hij aftrad op een podium rondgeleid.

De trouwe vriend van Paus Benedictus, Pater Stephan Otto Horn, komt hem regelmatig opzoeken. Deze laatste vertelde aan de media dat de gezondheid van de Paus drie weken na zijn aftreden nog heel zwak was, maar dat het sindsdien verbeterd is.

APPENDIX 6

DE HEILIGE BIRGITTA VAN ZWEDEN SPREEKT OVER DE EINDTIJDPAUS

Woorden van de Schepper in het midden van de 14^e eeuw, meegedeeld aan de hemelse heerscharen en de bruid (de Heilige Birgitta), over hoe Hij vijf mansfiguren aanklaagt van wie in eerste instantie een opperherder. Blijkbaar betreft deze opperherder een bepaalde paus, niet zomaar een paus maar de zogenaamde ‘eindtijdpaus’ gekend als de Valse Profeet, zo genoemd in Openbaring 19:20. Hoe anders zou een paus zich zo ernstig kunnen misdragen als dit niet op de drempel van het Vrederijk was? Over wie anders dan de Valse Profeet zou de Apostel Petrus dit oordeel vellen: “Het is rechtvaardig dat de eerste man (de opperherder), degene die op uw troon zit terwijl hij Lucifers werk doet, smadelijk afstand neemt van de troon waar hij aanspraak op dacht te maken en dat hij deelt in Lucifers straf.”

Ik ben de schepper aller dingen. Ik ben nog vóór de morgenster door de Vader verwekt en vertoef onafscheidelijk in de Vader zoals de Vader in Mij, en we zijn in beiden één Geest. Daarom zijn de Vader, de Zoon en de Geest één God, niet drie goden. Ik ben het die Abraham een eeuwige heerschappij heeft beloofd en mijn volk onder Mozes' leiding uit Egypte heeft geleid. Ik ben dezelfde die door de profeten sprak. De Vader heeft Mij in de schoot van de Maagd gezonden, maar heeft zich niet van Mij gescheiden want Hij is onlosmakelijk met Mij verbonden, opdat de van God afgedwaalde mens dankzij mijn liefde naar God zou kunnen terugkeren. Maar nu, ten aanschouwen van de aanwezige heerscharen, die natuurlijk alles in Mij zien en weten, richt Ik mij voor kennis en onderricht tot de hier aanwezige bruid (Birgitta), die het geestelijke alleen via het lichamelijke kan begrijpen.

Ik klaag in uw bijzijn vijf mansfiguren aan die hier voor ons staan, want ze beledigen Mij bovenmatig. Zoals Ik ooit in de tijd van het oude verbond met de term Israël heel het volk aanduidde, zo duid Ik met deze vijf mannen de mensen over de gehele wereld aan. De eerste van deze vijf vertegenwoordigt de opperherder van mijn Kerk en zijn priesters. De tweede figuur betreft de slechte leken, de derde de Joden, de vierde de heidenen en tenslotte de vijfde, mijn vrienden.

Van u, o Jood, neem Ik niets kwalijk als u heimelijk Christen zijt en Mij in oprechte liefde, in het ware geloof en met volmaakte werken heimelijk dient. Van u, heiden, neem Ik niets kwalijk als u graag op de wegen van mijn geboden had willen wandelen indien u had geweten hoe en wanneer ze gevolgd moeten worden. Maar binnen de beperkingen van wat u kunt doen en weten heeft u toch ook goede werken verricht. Deze veroordelingen zijn dus niet voor u bestemd.

Nu klaag Ik u aan, opperherder van mijn Kerk, u die op mijn stoel zit die Ik aan Petrus en zijn opvolgers heb gegeven om daarop in drievoudige waardigheid en

aanzien plaats te nemen [in de drievoudige vertegenwoordiging van Christus in het triregnum van priester, vorst en profeet]. U is de macht gegeven zielen te binden en van zonde te bevrijden. Aldus opent u voor de boetvaardigen de Hemel maar voor de vervloekten en verachters sluit u die.

- U die de zielen moest verlossen en Mij schenken, u bent waarlijk een doder van zielen. Ik heb Petrus als herder en hoeder over al mijn schapen aangesteld [om tot rechtschapenheid te leiden]. U echter bent een vernielers en verscheurder van zielen.

- U bent erger dan Lucifer, want hij was jaloers op Mij en wilde Mij alleen doden om in mijn plaats te kunnen heersen. U bent veel erger want het is niet alleen dat u Mij door uw boze werken doodt en Mij van zich afstoot, maar door uw slechte voorbeeld vermoordt u zielen. Ik heb de zielen met mijn Bloed vrijgekocht en ze u als mijn trouwe vrienden toevertrouwd. Maar u heeft ze gewoon aan de vijanden teruggegeven van wie Ik ze eerst had vrijgekocht.

- U bent onrechtvaardiger dan Pilatus die buiten Mij niemand ter dood veroordeelde. Niet alleen word Ik door u veroordeeld als zijnde iemand zonder heerschappij, als een onwaardige, maar u veroordeelt tevens onschuldige zielen terwijl u de schuldigen vrij laat gaan.

- U bent wreder dan Judas die Mij slechts verkocht heeft. Niet alleen Mij verkoopt u voor een smerige winst en onbetekenende naam, maar doet dat ook met de zielen van mijn uitverkorenen.

- U bent verachtelijker dan de Joden. Die kruisigden slechts mijn lichaam, maar u kruisigt en straft de zielen van mijn uitverkorenen. Tegen hen komen uw boosheid en overtreding bitterder aan dan om het even welk zwaard.

Het is daarom, daar u op Lucifer gelijk, onrechtvaardiger bent dan Pilatus, wreder dan Judas en gruwelijker dan de Joden, dat Ik u terecht aanklaag.

Toen voegde de Heer hieraan toe sprekend tot de gelukzalige Petrus: “Jij bent de oprichter en verdediger van het geloof en van mijn Kerk. Vel het oordeel (...) terwijl mijn hemelse legerschaar toehoort.” Petrus antwoordde: “Alle lof en eer aan U, Heer, voor de liefde die U aan uw aarde betoont! Moge heel de legerschaar U zegenen, want U zorgt ervoor dat wij alle dingen die geweest zijn en zullen zijn in U

zien en horen. We zien en weten alle dingen in U. Het is rechtvaardig dat de eerste man (de opperherder), degeen die schaamteloos op uw troon zit terwijl hij Lucifers werk doet, smadelijk afstand neemt van de troon waar hij aanspraak op dacht te maken en dat hij deelgenoot wordt aan Lucifers straf.”

(...) Toen de Here Jezus dit had gehoord antwoordde Hij: “Ik zweer bij God de Vader, wiens stem Johannes de Doper bij de Jordaan heeft gehoord, Ik zweer bij het lichaam dat Johannes in de Jordaan heeft gedoopt, gezien en aangeraakt, Ik zweer bij de Heilige Geest die aan de Jordaan als een duif verscheen, dat (...) het zwaard van mijn geduchte straf jouw lichaam zal binnengaan, er bij de kruin van je hoofd ingaan en het zo diep en stevig doordringen dat het er nooit meer uit kan worden getrokken. Je [pauselijke] zetel zal als een zware steen zinken en niet stoppen totdat het laagste punt van de diepte is bereikt. Je vingers, Ik bedoel hiermee je adviseurs [van de vrijmetselaarsloge die pas in 1717 is opgericht], zullen in een onuitblusbaar zwavelhoudend vuur branden. Je armen, Ik heb het hier over je dienstknechten [de bisschoppen], die zich hadden moeten inspannen voor het algemeen zieleheil maar zich juist inspanden voor werelds gewin en eer, zullen tot de straf worden veroordeeld waarover David spreekt: ‘Moge zijn kinderen vaderloos zijn en zijn vrouw een weduwe en mogen vreemden zijn bezit overnemen.’ Wat betekent ‘zijn vrouw’ zo niet de ziel die buiten de hemelse glorie wordt geplaatst en voor God als een weduwe zal zijn? Met ‘zijn kinderen’ doel Ik op de deugden die kenmerkend zijn voor de eenvoudigen van geest en daarom zullen ze van hen gescheiden worden. Hun verheven positie en bezittingen zullen anderen ten deel vallen en ze zullen voor eeuwig schaamte erven in plaats van eer en glorie. Met hun hoofddeksel zullen ze in de modderpoel van de Hel wegzinken en er nooit meer uit kunnen geraken. Zoals ze hier op aarde door eer en trots boven anderen uitstegen, zullen ze des te dieper in de Hel wegzinken. Ze zullen er onmogelijk aan kunnen ontsnappen. Hun ledematen, Ik heb het over alle geestelijken die hen in het kwaad volgden, zullen van hen worden afgesneden en verspreid als bij een verbrijzelde muur waarvan geen steen nog op de ander staat en het cement niet langer bindt. Genade komt hen niet toe zodat mijn liefde hen nooit zal verwarmen en genezen, noch zal Ik ze een woonoord in mijn eeuwig hemels tehuis toekennen. Integendeel, ontdaan van al het goede zullen ze in eeuwigheid samen met hun aanvoerder en zijn dienstknechten worden gepijnigd.”

Bron: “Die Gerechtigkeit Gottes – Visionen der heiligen Birgitta von Schweden” (boek 1 hfst. 41), samengesteld door Helmut Friedlmayer vanuit het boek “Leben und Offenbarungen der Heiligen Birgitta”, heruitgegeven door Ludwig Claus, Regensburg 1856.

INFORMATIE OVER DE HEILIGE BIRGITTA

De Heilige Birgitta van Zweden (†1373) werd reeds minder dan twintig jaar na haar dood door Paus Bonifatius IX heilig verklaard, wat in 1415 ten tijde van het Concilie van Constantinopel werd bevestigd.

Aan haar openbaringen werd al snel een hoge mate van authenticiteit en belangrijkheid toegekend. Paus Gregorius XI (1370-1378) beaamde ze en heeft er een zeer positief oordeel over uitgesproken. Zo deed ook Bonifatius IX (1389-1404) in de pauselijke bul 'Ab origine mundi'. Later werden ze ter bestudering aan het Concilie van Constantinopel (1414-1418) voorgelegd en wederom aan het Concilie van Basel (1431-1449). Beide conclaven oordeelden dat ze in overeenstemming waren met het Katholieke geloof. Een menigte uitmuntende theologen hebben de openbaringen sterk aanbevolen waaronder de toonaangevende figuur uit zijn tijd, Kardinaal Juan de Torquemada (1388-1468) en Jean Gerson (1363-1429), die kanselier was van de universiteit van Parijs en faam genoot als een der prominentste theologen.

APPENDIX 7

ANTIPAUS ANACLETUS II REGEERDE ACHT JAAR IN ROME MET GOEDKEURING VAN HET MERENDEEL VAN DE KARDINALEN

Het geval van Antipaus Anacletus II bewijst dat het mogelijk is dat een meerderheid van kardinalen beweert dat een man de paus is, terwijl die in werkelijkheid een antipaus is, dus geen plaatsvervanger van Christus.

• Jozef Ivo, 17 dec. 2019 op KATHOLIEKFORUM.net

Het geval Anacletus II / Inocentius II, opvolgers van Paus Innocentius II

In 1130 stemde de meerderheid van de kardinalen voor Kardinaal Peter Pierlone om paus te worden. Hij noemde zichzelf Anacletus II. Hij werd tot paus uitgeroepen en regeerde acht jaar lang in Rome. Dit geschiedde middels een verkiezing waarbij een absolute meerderheid van de kardinalen tot deze keus kwam. Net voordat de verkiezing van antipaus Anacletus plaatsvond, koos een groepje kardinalen de echte paus: Paus Innocentius II. Hoe is dit mogelijk?

Het is zo dat een paus in een canonieke regeling mag voorzien voor de verkiezing van zijn opvolger: bepaalde regels die dienen nageleefd te worden en die de geldigheid of ongeldigheid (in geval van het niet naleven van de regels) van de verkiezing bepalen. De vooraanstaande kerkhistoricus Warren Carrol legt dit uit: *“De canonieke wet bindt een paus niet over hoe zijn opvolger moet worden gekozen. De pauselijke kanselier Haimeric stelde een commissie van acht kardinalen voor, die geselecteerd zouden moeten worden om de volgende paus te kiezen. Sterk bewijs toont aan dat Paus Honorius II onderschreef wat Haimeric deed, inclusief de instelling van een electorale kiescommissie [van die acht kardinalen].”*

De meerderheid, vijf van de acht kardinalen van de ‘electorale kiescommissie’ verkoos Paus Innocentius II, zoals St. Bernardus aangaf. Zoals het bewijs aantoont was dit volgens de wil van de voorgaande paus, in wat we een constitutie voor de verkiezing van zijn opvolger kunnen noemen. Het probleem was dat de andere kardinalen de geldigheid van deze verkiezing ten onrechte betwistten en daardoor overgingen tot een algemene verkiezing van een andere paus [waarbij de constitutie van de zojuist overleden Paus Honorius II werd overtreden]. Paus Innocentius, de echte paus, leefde tot aan de dood van Anacletus in ballingschap en heeft daarna nog ruim vijf jaar op de normale wijze geregeerd.

Het geval Franciscus, de zogenaamde opvolger van Benedictus XVI

De Vaticaanse theoloog Mgr. Nicola Bux, alsmede Mgr. René Gracida en Kardinaal Burke hebben reeds aangegeven dat de verkiezing van Franciscus ongeldig zou kunnen zijn. Gracida en Bux stelden bovendien dat de geldigheid van het aftreden van Benedictus dient te worden onderzocht, want hij deed wel afstand van het ministe-

rium, d.w.z. de uitoefening van het ambt, maar niet van de munus zelf, het petrus-ambt, hetwelk hij zelfs in zijn afscheidsrede op 28 februari heeft bevestigd. Nog steeds loopt Benedictus in pauselijke gewaden rond en laat zich aanspreken met ‘Zijne Heiligheid’ hetgeen op zijn minst uiterst merkwaardig is.

Tijdens zijn laatste audiëntie op 27 februari zei Benedictus letterlijk voor iedereen hoorbaar: *“Mijn beslissing om de actieve versie van het ambt te verlaten betekent niet dat het wordt teruggetrokken (het paus zijn).”* Hij zei dat hij bij zijn verkiezing beseftte dat het pausschap ‘eeuwig’ is en dat dit zo blijft, ook nadat hij de actieve uitoefening van het ambt heeft verlaten. Hij koppelde deze verklaring aan de aankondiging dat hij verder het gewaad van een paus en het pauselijk wapenschild zou dragen, en dat hij nog steeds bij zijn pauselijke naam genoemd wilde worden, inclusief de eretitel ‘Zijne Heiligheid’.

In mei 2016 zei de professor in canoniek recht, Georg Gänswein: *“Het is een nooit eerder vertoonde stap omdat Benedictus XVI nooit zijn petrusministerium opgaf maar het vernieuwde”*. Deze nieuwigheid ligt in het verlengde van het pausschap van een *“collegiale en synodale dimensie”* tot een ambt dat *“quasi gemeenschappelijk”* uitgeoefend wordt. Hoewel er eigenlijk geen twee pausen zijn, is het een de facto *“uitgebreid pausschap met een actieve en een contemplatieve paus”*, aldus de omschrijving van Gänswein. Deze visie is uiteraard kletspraat. Als Benedictus nooit zijn petrusministerium opgaf dan wil dat zeggen dat hij nog altijd paus is. En volgens het kerkelijk recht kan er maar één paus tegelijk zijn... De situatie wordt hoe dan ook almaar problematischer. Dit negeren is ziende blind willen zijn.

De Munus Petrinum primeert

Toen Hij Simon (Petrus) vroeg wat de mensen over Hem dachten, antwoordde die: *“Gij zijt de Christus, de Zoon van de Levende God.”* Waarop onze Heer, Messias en Verlosser antwoordde: *“Gezegend zijt gij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben dit aan u geopenbaard, maar mijn Vader die in de Hemel is. En Ik zeg tot u: Gij zijt Petrus [stuk van een rots], en op deze Rots [die Ik ben, maar die gij ook zijt] zal Ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der Hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der Hemelen geven, en wat gij zult binden op Aarde, zal ook worden ontbonden in de Hemel.”* (Mt. 16)

We slagen er vaak niet in te begrijpen dat door een Goddelijke belofte, God – die niet kan worden gebonden en niet tegenover een mens kan worden verplicht – zich desalniettemin heeft gebonden aan een mens en zich heeft verplicht aan wat Hijzelf heeft beloofd. Met betrekking tot het petrusambt (munus petrinum) heeft Christus zelf zich in feite verbonden aan de officiële daden van de Roomse paus en diens verklaringen. Hij heeft dus als God gewild om niet te handelen indien de Roomse paus Hem dit niet toestaat, en om te handelen wanneer de Roomse paus Hem toestaat zulks te doen.

Terwijl dit binden van God aan Petrus niet universeel is, betreft het niettemin de pauselijke daden, waar de man die paus is in zijn functie als paus handelt. Het betreft ook de man die paus is, terwijl hij ook een gewoon mens is, in de kwestie van het aanvaarden of afstand doen van zijn pauselijk ambt (munus petrinum). Want indien iemand zijn verkiezing of acclamatie tot paus aanvaardt, verleent Christus aan die mens het ambt en de gave van de genade (munus) die Hij aan Sint Petrus gaf, en die doorgegeven moet worden aan de bisschoppen van Rome tot aan het einde der tijden.

De institutionele kerk heeft in haar wijsheid dit ambt en deze gave van genade met het enige Latijnse woord aangeduid dat zowel ambt als gave betekent: ‘munus’. Geen ander Latijns woord heeft zo’n betekenis. Paus Johannes Paulus II, als wetgever van de nieuwe codex van de canonieke wet, die in 1983 werd gepromulgeerd, voegde dat speciale woord toe aan canon 332-2 als de fundamentele conditie om tot de erkenning van een pauselijk ontslag te komen.

Canon 332-2 luidt: «« Si contingat ut Romanus Pontifex muneri suo renuntiet, ad validitatem requiritur ut renuntiatio libere fiat et rite manifestetur, non vero ut a quopiam acceptetur. »» De kerkelijke wet is hierin duidelijk: een paus treedt af indien hij afstand doet van zijn munus (muneri suo renuntiet). De geldigheid van zo’n aftreden vloeit uit de daad zelf voort indien het conform de normen der wet is (rite festetur) en het bovendien vrij is (libere fiat), dus niet gedwongen.

Terwijl mensen de stipulatie van canon 332-2 kunnen negeren kan Christus dat niet. Dit is geen overdrijving, niet zomaar een menselijke opinie, omdat het vanuit geloof in het Bijbelse Woord is dat Christus beloofde te binden en los te maken zoals zijn vicaris het zou verkondigen. Zijn vicaris, Paus Johannes Paulus II, in het toevoegen aan de canon van dat speciale Latijnse woord inzake het pauselijk aftreden, maakte dat Christus zich ertoe gebonden heeft om het ambt en de gave van genade (munus) niet te ontnemen als voorafgaand er geen afstand van wordt gedaan.

Benedictus heeft herhaalde keren benadrukt dat hij vrijwillig aftrad, dat zijn aftreden geldig is, enz... maar dat verandert niets aan het feit dat hij geen afstand deed van de munus. Benedictus deed in zijn toespraken van 11 en 28 februari 2013 afstand van het ‘ministerium’ of de uitoefening van het ambt, maar niet van de munus, of het ambt zelf. Vandaar dat hij ook verder als ‘Zijne Heiligheid’ wilde aangesproken worden, witte gewaden wilde blijven dragen, het pauselijk pectoraalkruis enz., en dat hij erop stond het pauselijk wapenschild te blijven voeren.

Kerkjurist Stefano Violi onderzocht de verklaring, of de “Declaratio”, waarmee Benedictus zijn aftreden aankondigde en kwam tot de conclusie: *“Benedictus ging akkoord om het ministerium (de bediening) te verlaten, niet het pausschap onder de bepalingen van Bonifatius VIII, noch de munus (het ambt zelf) conform canon 332-2, maar het ministerium, of zoals verklaard in zijn laatste audiëntie: de actieve uitoefening van het ambt.”*

De hiërarchie, in het bijzonder het college van kardinalen, moet deze fundamentele theologische waarheid aanvaarden om tot een correcte interpretatie van de feiten te komen. Ze moeten negeren wat men zegt over wat op 11 februari 2013 gebeurde, afgaande op wat een verslaggever met weinig kennis van Latijn meende wat Benedictus zei. Ze moeten negeren wat bijna iedereen denkt wat zijn verklaring inhield. Ze moeten niet alleen zijn afscheidsspeech lezen maar ook afgaan op wat canon 332-2 zegt in combinatie met canon 17, uitgaande van de officiële Latijnse tekst.

Ze moeten erkennen dat wanneer de vicaris van Christus geen afstand doet van het ambt en de gave van genade die Christus aan hem alléén toekent, Christus dit niet aan een ander kan doorgeven, zelfs indien de hele kergemeenschap wil dat Hij het doorgeeft. Hij kan in dezen niet handelen totdat zijn vicaris (plaatsvervanger) dat aangeeft, zelfs indien de vicaris verward is ten gevolge van zijn hoge leeftijd, maar hij lijkt erg helder te zijn. God zelf kan niet anders handelen omdat Hij zijn belofte aan Petrus niet kan breken.

APPENDIX 8

De heremieten van Westray geëxcommuniceerd na Veroordeling van Bergoglio

Drie heremieten (kluizenaars) van Westray (Orkney) ontvingen op Kerstdag 2019 het bericht van hun excommunicatie nadat ze op hun website een verklaring hadden gepost waarin ze zich openlijk distantieerden van Bergoglio.

Ze schreven ondermeer:

««« Nooit eerder in de geschiedenis is er zo'n paus geweest, die door zijn daden, woorden en onderrichtingen de hele Kerk in verwarring heeft gestort. Er zijn slechte en immorele pausen geweest, zoals Johannes XII en Alexander VI, er zijn gekke pausen geweest zoals Urbanus IV, er zijn pausen geweest die te zwaar en te ongebalanceerd hervormden, zoals Paulus IV, en er zijn pausen geweest die het genot nastreefden, zoals Leo X, maar geen van hen heeft zo'n verontrusting teweeggebracht in de Kerk. Zulke dagen zijn niet meer gezien sinds de Ariaanse ketterij, en toch zijn onze dagen veel, veel erger. Een vreselijke duisternis heeft zich over de wereld en de Kerk verspreid. Modernisme, secularisme, humanisme en sciëntisme zijn de oude waarheden van het geloof aan het weg eroderen; en geholpen door de giftige ideologie van evolutie, die in het geheel geen wetenschap is, werden velen in de Kerk overtuigd dat de mens steeds beter wordt. Ze negeren dus het feit dat de afgelopen eeuw tirannen en oorlogen heeft gehad die alle andere in de geschiedenis doen verbleken, want geholpen door de wetenschap werd het kwaad van oorlog en tirannie opgehemeld, en die vreselijke ophemeling is nog aan het toenemen; het kwaad is werkelijk ongebreideld.

Tragisch genoeg heeft het hoofd van de Kerk op Aarde, Paus Franciscus, door zijn uitspraken, zijn gedrag, leer en daden, getoond dat hij inderdaad een grote ketter is. Hij heeft verklaard dat niemand naar de Hel gaat, hij ondermijnde de onverbreekbaarheid van het huwelijk, heeft zijn goedkeuring gegeven aan koppels die samenleven, heeft zich dubbelzinnig gedragen tegenover homoseksuelen en niet enkel homoseksuelen, maar een transgender en zijn verloofde, en heeft abortusvoorstanders warm ontvangen. Paus Franciscus heeft verklaard dat de doodstraf ontoelaatbaar is, en finaal, in regelrechte tegenspraak met het Eerste Gebod, gezegd dat God alle religies heeft gewild en dat dit moet onderwezen worden in de Kerk, in haar seminaries, haar universiteiten en haar scholen. »»»

De heremieten laken vervolgens de houding van de bisschoppen:

««« In dit alles heeft stilte de bisschoppen omgeven. Niet in staat of onwillig om de opvolger van Petrus te confronteren, ofwel door menselijk respect, angst voor schisma of door de gedachte dat ze door de paus uit hun bisdom kunnen worden gegooid, zijn ze gereduceerd tot een staat van hulpeloosheid. De integriteit is ingestort, standvastigheid heeft plaatsgemaakt voor lafheid, en de kudde wordt overgelaten, niet enkel aan de wolven, maar aan briesende leeuwen en iedere andere personificatie van ketterij en onwaarheid. De bisschoppen zijn vergeten hoe ze moeten onderrichten, zijn machteloos om te corrigeren en lijken niet in staat om de wrede invasie van de LHBT propagandamachine in de Katholieke scholen tegen te houden. Nergens anders is dit meer evident dan in Brittannië. »»»

De leden van het kluizenaarschap omvatten Pater Stephen Kerdrel, Zuster Colette Roberts en Broeder Damon Kelly. Damon Kelly is in het verleden meer dan twaalf maal gearresteerd omwille van zijn publieke kritiek op homoseksualiteit en abortus.